

Celje - skladišče

D-Per
65/1991

5000013545, 10

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasiło Rudnika lignita Velenje

LETO XXV

ČETRTEK, 24. OKTOBER 1991

ŠTEVILKA 10

**Bomo ob lepih treh besedah,
filozofiji našega podjetja,
"Človek, delo, znanje!"
pozabili na osnovno šolo?**

**O osnovni šoli na splošno
in v naši občini z nekega posveta**

"V osnovni šoli smo veliko pričakovali od spremembe zakonodaje, ki se neposredno ali posredno tiče vzgoje in izobraževanja. Predvsem smo si od nje nadejali velikih spodbud za ustvarjalno delo učitelja. A pričakovanja so bila prevelika.

Zakon o zavodih je povzročil nekaj zmede. Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja je širši, sistemski, nanaša se na cel sistem vzgoje in izobraževanja.

Velik pomen bi radi pripisali Zakonu o plačah, ki ga še nimamo. Stari osnutek je bil zavrnjen in zato mora ministrstvo pripraviti drugega. Pred novembrom pa tega zakona ne bo mogoče sprejeti.

Delavci v šolstvu bi radi postali po tem zakonu pri plačah enaki delavcem v državni upravi. Razlike pri njih so zdaj nedopustne, nesprejemljive. Tudi od občine do občine. Ob prestopu občinske meje ponekod tudi do 80 %. Način izravnave plač seveda ne bil smel biti mehaničen, nasilen, neodvisen od vsebine dejavnosti.

Vprašanje je tudi, kako urediti napredovanje učitelja v službi. Skrajno pretirano rečeno: ali naj obstaja le možnost, da iz dobrega učitelja postane slab ravnatelj? Ureditev napredovanja učitelja v službi bi morala biti postavljena tako, da bi ga spodbujala k napredovanju pri izobrazbi.

Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja je glede na prvotno zasnovano učiteljskemu zboru dal večjo kompetenco, pravico do odločanja.

V občini Velenje so bile po starem sistemu posamezne osnovne šole temeljne organizacije enega vzgojno-izobraževalnega zavoda. Po novem, po Zakonu o zavodih, so lahko enote tudi enega zavoda ali samostojni zavodi. Nova šolska zakonodaja je torej, kar se tega tiče, ure-

jena, z njo pa se mora tudi osnovno šolstvo v občini Velenje do postavljene-ga roka uskladiti.

Vendar na področju, kakršna je Šaleška dolina, osnovnega šolstva ni mogoče deliti formalistično, z vztrajanjem pri golih oblikah.

Tudi Osnovna šola Šalek, recimo, je zrasla iz strokovnih utemeljitev skupnih razvojnih potreb osnovnega šolstva v občini in se zato brez nje o osnovnem šolstvu v občini ni mogoče pogovarjati.

Med osnovnimi šolami v občini tako ne more biti razlik, kar se tiče zaposlenih v

njih. Letos do avgusta jih tudi ni bilo. In glede na to zaslužijo kritiko odstopanja od tega. Taka je bila sprejeta usmeritev na kolegiju ravnateljev osnovnih šol v občini Velenje.

Pogoji za uresničevanje dejavnosti osnovnega šolstva

Ti pogoji so zelo razvejeni, tudi situacijsko, odvisno od zaledja in stanja posamezne osnovne šole.

Zelo pomembno je pri tem tudi vprašanje, kako preprečiti propadanje objektov.

Dalje na drugi strani!

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRAN 2 – Praznovali smo dan rudarjev, **STRAN 5** – Vedno hitreje, **STRAN 6** – Nova podjetja pri RLV v času po ustanovitvi (1), **STRAN 10** – RLV in Sindikat RLV za pomoč občanom Lipika v vojni, **STRAN 11** – Odšli so v pokoj, V spomin, **STRAN 12** – Šport, kultura, rekreacija, **STRAN 16** – Kako proizvajamo?, Z oktobrske, 12. redne seje izvršilnega odbora za gospodarjenje, Obvestilo Ljubljanske banke – Splošne banke Velenje, d.d.

Za stanje najstarejše osnovne šole v Šaleški dolini si je, denimo, njen ravnatelj v njenem zaledju tako prizadeval, da naj bi zdaj ta šola imela nikakršna amortizacijska sredstva. To pa je seveda absurd, nesmisel, neumnost, kazen za skrbno ravnanje.

V osnovnem šolstvu v občini Velenje sploh nikoli nismo imeli pametno urejenega združevanja amortizacijskih sredstev, letos pa teh sredstev sploh nimamo in zato nam nastaja škoda na objektih in v njih ali pa izguba.

Zdaj, v septembru, imamo skupno že 20 milijonov dinarjev izgube in toliko izgube sami ne moremo pokriti, razen če dva meseca sploh ne bi imeli plač. Pri plačah pa smo zaposleni v osnovnem šolstvu v občini Velenje že tako in tako pri dnu lestvice plač zaposlenih v osnovnem šolstvu po občinah v Republiki Sloveniji – na 58. mestu po izplačilu plač za avgust!

V novem sistemu financiranja osnovnega šolstva, prek občinskega proračuna, imamo probleme tudi zaradi zakritosti proračunskih sredstev za osnovno šolstvo za drugimi proračunskimi sredstvi.

Sploh je samostojnost osnovnega šolstva pri razpolaganju s predvidenimi proračunskimi sredstvi zanj zaradi vsemogočnosti finančnega klana, ki upravlja proračunska sredstva, motena.

Ravnatelj osnovnih šol ne smejo, recimo, sami podpisovati niti naročilnic za najnujnejša popravila v šoli v breme sredstev, do katerih naj bi bila šola upravičena.

Seveda se v povezavi s tem pojavlja vprašanje, kako je z likvidnostjo občinskega proračuna, in to z vidika, da informacij o tem ni.

Ob tem mimogrede o nekem izprijenem očitku

V parlamentu Republike Slovenije je bilo mogoče slišati, 'da je nekaj smrti naših v vojni povzročila odločitev tistih, ki so spomladi glasovali v prid šolstvu na škodo obrambe in zaščite'.

Ali ni to perversija, izprijenost?"

Posebnost osnovnega šolstva na velenjskem področju

Član izvršnega sveta velenjske občinske skupščine in sekretar velenjskega občinskega sekretariata za družbene dejavnosti mag. filozofije Slavko Hozjan je dejal, "da bi glede šolanja morali v Šaleški dolini dvigniti nivo aspiracije", torej raven težnje, želje.

Pa kaže, da ga bomo?

Na posvetu, s katerega je ta zapis, je ob navedbi tega mnenja bilo rečeno tudi:

– Čedalje več je staršev z nižjim nivojem aspiracije glede šolanja – zgolj za osnovno šolsko socialo, za najnujnejše, kar se tiče življenja in dela šole, učiteljev in učencev.

– V osnovnem šolstvu na po-

dročju občine Velenje bi radi delali ustvarjalno, pa ni sredstev niti za uresničevanje že izdelanih inovacijskih načrtov, projektov; recimo za izdelani inovacijski projekt knjižničarstva.

– Že plačevanje šolskih malic v osnovnih šolah postaja za vedno več staršev problem.

– V osnovnih šolah oddelkov za podaljšano bivanje učencev v šoli nimamo.

– Nismo mislili, da bo socialna diferenciacija, družbena razslojenost, ki so jo povzročile spremembe družbenega, političnega, gospodarskega sistema, v šolstvu tako boleča.

– V osnovnih šolah je še zagotovljeno financiranje nekakšnega nacionalnega programa – in nič več.

– Pri strokovnem osebju po osnovnih šolah v občini Velenje imamo tudi za okrog 50 ljudi kadrovskega presežka, primernih možnosti za razreševanje tega problema pa domala nikakršnih. Naj nemara odpustimo toliko in toliko čistil in drugih tehničnih delavcev in te delavce nadomestimo s tudi že starejšimi presežnimi učitelji, učiteljicami in drugimi strokovnimi delavci? Z odpravnimi in dokupi let zavarovalne dobe za upokojeve si namreč pri odpravljanju kadrovskega presežka v osnovnem šolstvu ni mogoče dosti pomagati.

– Ob vseh teh in že prej omenjenih splošnejših problemih pa imamo v osnovnem šolstvu v občini Velenje letos le 2 učenca manj kot lani, število oddelkov pa je še celo za 3 večje.

Torej bomo pri uresničevanju filozofije našega podjetja "Človek, delo, znanje!" morali primerno pozornost posvečati tudi osnovni šoli. Saj drugače bo njeno uresničevanje – zlasti besede znanje v njej – kaj kmalu precej viselo v zraku.

R.B.

MODRE MISLI

Življenje je negotovo potovanje.

W. Shakespeare

V deželi slepcev je enooki kralj.

Francoški pregovor

Televizija je pri nas popularnejša od časopisov in knjig, zato ker jo lahko spremljajo tudi nepismeni.

P. Kanižaj

Ravnodušnost je paraliza duše in predčasna smrt.

A.P. Čehov

Originalnost ni v tem, da poveš nekaj, česar ni rekel še nihče, ampak v tem, da natančno poveš tisto, kar misliš.

J. Stephen

PAZNOVALI SMO DAN RUDARJEV

"En hunt ga nafil..."

"Nič več!" si je ob tem lahko reklo 158 v zadnjem letu dni upokojenih delavcev in delavk našega podjetja, ki so se zbrali v soboto zvečer, 14. septembra, na svojem srečanju ob odhodu v pokoj v Delavskem klubu. Enako si je lahko mislilo tistih 158 upokojenih delavcev in delavk, ki so slovo od rudarstva vzeli na srečanju prejšnji večer.

Za oboje namreč velja: "zdaj šiht je gotov", kot tudi pravi pesem, ki se je iz grl Rudarskega okteta RLV razlila po Delavskem klubu in marsikomu segla do srca.

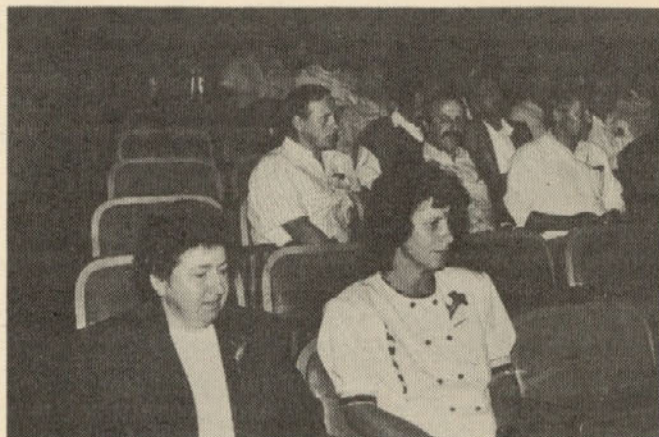
Na plan so vreli spomini na dolga leta skupnega dela. Pri tem jim je s svojim govorom krepko pomagal predsednik rudniškega sindikata Jože Kožar, ki je med drugim dejal:

"Verjemite mi, da vaši nasledniki v Rudniku lignita Velenje z globokim spoštovanjem gledamo na vse, kar ste z napornim delom ustvarili v minulih desetletjih."

Prav to in "še na mnoga zdrava, srečna in ustvarjalna leta" je pomenil tudi vsak stisk roke direktorja našega podjetja magistra Franca Avberška vsakemu upokojenemu delavcu in delavki.

Smeš in dobra volja, ki so ju med upokojece zasejale prijazne besede našega direktorja, naravnane bolj na šalo, nista okrnili slovesnega ozračja, sta pa pregnala tistih nekaj temnih misli, ki se skoraj vsakemu človeku prikradejo v razmišljanje ob poslavljanju od dela življenja in vstopanju v novo obdobje. Prav to veselo razpoloženje je bilo tudi razlog, da so kozarci glasno zazveneli, da se je zaslislal sproščen klepet in se je plesišče napolnilo že po prvih taktih glasbe.

Dragica Marinšek

Jubilantke in jublanti na svečani seji delavskega sveta RLV – v petek dopoldne, 20. septembra, v Domu kulture

Še udeleženci svečane seje delavskega sveta RLV

"Torej, jaz sem optimist in tudi vi bodite skupaj z mano!" je dejal magister Franc Avberšek ob koncu svojega govora

Med podeljevanjem priznanj za 20 let zvestobe RLV in spominskih ročnih ur

Iz govora magistra Franca Avberška na svečani seji delavskega sveta našega rudnika 20. septembra

Dragi jubilanti!

Prav je, da se ob 20-letnici vašega dela v Rudniku lignita Velenje spomnimo teh 20 let, da pogledamo vsaj nekaj rezultatov v teh 20 letih, ki so bili za Rudnik lignita Velenje izredni.

Leta 1971 je bila proizvodnja premoga v Rudniku lignita Velenje 3 680 000 ton, letos bo okoli 3 750 000 ton.

V letu 1971 smo v Rudniku lignita Velenje imeli 297 delovnih dni, kar pomeni, da je bil takrat delovni teden skoraj 50 ur. Letos bomo imeli 236 delovnih dni ali povprečno le nekaj več kot 38 delovnih ur na teden. To pa je ogromna razlika. To kaže, da smo v teh 20 letih naredili ogromno.

Leta 1971 je bilo v Rudniku lignita Velenje zaposlenih 3 581 delavcev ali skoraj 1 000 manj, kot jih je danes, ker se danes ukvarjamo z dejavnostmi, ki presegajo samo pridobivanje premoga.

Zdaj nas je v RLV zaposlenih še 4 419, in dokler ne bomo začeli zaposlovati mladih fantov, ki bodo danes skočili čez kožo, se število zaposlenih ne bo dvigalo, ampak bo še padalo.

Razliko glede na leto 1971 kaže tudi podatek o dnevni proizvodnji rudnika. Takrat, 1971. leta, je bila dnevna proizvodnja 12 390 ton premoga, letos bo 15 800 ton. Tudi to kaže, da je bilo v teh 20 letih narejenega ogromno.

Leta 1971 je RLV na neki način končal krizno obdobje in začelo se je obdobje njegovega ponovnega vzpona. Upam, morda sem celo malo prepričan, da je tudi leto 1991 prelomno leto in da bomo v RLV v letu 1992 že tudi v vzponu pri svojem delu. Če pogledamo teh zadnjih 20 let, potem ne moremo spregledati tudi tega, da je RLV praktično le kako leto pred letom 1971 začel uvajati mehanizacijo in da nam je v teh 20 letih uspelo večino tehnoloških procesov mehanizirati. Najpomembnejše delo in največ dela je seveda bilo pri mehanizaciji odkopov. Tudi uspeh, ki smo ga dosegli pri tem, je, lahko rečemo, ogromen. Danes lahko s ponosom gledamo v svet, ko stojimo z ramo ob rami z vsemi najmodernejšimi in, lahko rečem, najboljšimi premogovniki v svetu. To je prav gotovo garancija, da bo tudi v bodoče tako. Humanizacija dela, ki smo jo pri tem dosegli, je ogromna in tudi na to smo lahko vsi skupaj ponosni.

Kaj se je v teh 20 letih še dogajalo, sami veste. Od letne proizvodnje rudnika, ki sem jo že prej omenil, nekaj več kot 3 600 000 ton, smo prešli na letno proizvodnjo 5 100 000 ton. Z doseganjem tolikšne proizvodnje smo izpolnjevali želje naše republike in njene načrte, poskušali pač dosegati plane. Pozneje je prišla kriza in s proizvodnjo, ki smo jo s trudom dvignili tako visoko, smo padli na 3 750 000 ton. To je povzročilo rudniku velike strese. Mislim pa, da smo zdaj te strese premagali, da prihajajo čisto drugačni časi.

Pomembna je v teh 20 letih postala tudi ekologija, posebno v zadnjih 5 letih, in prepričan sem, da ekološkim prizadevanjem nismo nasprotovali, ampak da smo naredili vse, kar smo pri njih mogli, seveda da ne zmanjšamo preveč proizvodnje rudnika. Sploh nikoli nismo bili tisti, ki bi želeli uničevati okolico. Vendar ostali smo realisti in poskušali reševati okolico tako, da smo čimmanj vplivali nanjo, pri tem pa seveda obdržali proizvodnjo rudnika in rudnik pri življenju. Saj to je za nas in za Šaleško dolino še vedno pomenilo in še pomeni ogromno.

Odstop od proizvodnje 5 milijonov ton premoga na leto je bilo veliko dejanje. Prepričan sem tudi, da se proizvodnja v RLV tako visoko ne bo nikoli več povzpela. Mislim, da bomo želeli premog iz neder Šaleške doline postopno izkoriščati in tako ohraniti proizvodnjo rudnika za več let, tudi generacijam, ki nas bodo nasledile; seveda na nižjem nivoju. Mislim, da bo letna proizvodnja v RLV okoli 4 do 4,3 milijona ton tista, ki bo TEŠ po izgradnji čistilnih naprav, ki že poteka, zadoščala in pri kateri bo RLV pozitivno posloval, Slovenija pa bo s tolikšno proizvodnjo v RLV na neki način tudi lahko reševala svoje energetske probleme.

Poglejmo še v prihodnost RLV, ki jo nekako tudi sami lahko predvidevate, ko se jutraj peljete v službo in opazite vrste kamionov, ki čakajo, da naložijo komercialni premog.

Postopno padanje zalog premoga na deponiji za TEŠ – zdaj ga je 150 000 ton manj, kot naj bi ga bilo po načrtu – pomeni, da je postopno začelo energije primanjkovati in da se bo tako naša proizvodnja začela umirjati ali celo rahlo vzpenjati.

Z zadovoljstvom lahko ugotavljam, da so cilji, ki smo si jih zastavili – kontinuiteta proizvodnje, večja varnost in humanizacija dela, predvsem pa večja poslovnost in rešitev ekoloških problemov – še vedno cilji, od katerih ne bomo odstopili, ampak jih imeli tudi v bodoče pred očmi in jih želeli realizirati.

Prepričan sem, da je tudi naša filozofija "Človek, delo, znanje!", kot radi rečemo tem trem lepim besedam, uresničljiva in da bomo tako lahko tudi v bodoče skrbeli, da bomo v RLV imeli človeške medsebojne odnose. To je tudi zagotovilo za dobro voljo ljudi. Ob dobri volji, ali vsaj ne slabi, pa lahko tudi dobro opravimo svoje delo, kar bo za nas predvsem pomembno, ne pa, da bi več delali.

Seveda naše delo ne bo moglo biti rentabilno, če pri njem ne bomo uporabljali vsega svojega znanja, starega in novega. Novega znanja pa si bomo morali še in še pridobiti, da bomo, kot sem dejal, ostali z ramo ob rami z najboljšimi.

Hočemo biti v koraku s časom, z vsemi spremembami, ki se dogajajo, tudi lastninskimi in čisto organizacijskimi.

Rudnik bo postopoma postal organizacija izključno za proizvodnjo premoga, vsi drugi sedanji tehnološki procesi v njem pa bodo doživeli spremembe, ki jim bodo omogočale nadaljnji razvoj. Prav gotovo bodo pri RLV nastajala nova podjetja. Ta proces se je letos že začel. Zaposleni v RLV bomo ta nova podjetja tudi podpirali. Saj upamo, da bodo v njih nastajala nova delovna mesta. Ne za nas, ampak za generacije, ki prihajajo za nami, za naše otroke. Prepričan sem, da bomo s tem tako, kot smo si zamislili, prispevali k temu, da bo v občini Velenje v bodoče dovolj delovnih mest in zato v njej ne bo več strahu, kakršen je danes, predvsem pri starših, kam z otroki po končani osnovni šoli, oziroma, za katero šolo naj se odločijo, da bodo po njej dobili delo.

Skratka, prepričan sem, da lahko ostanemo optimisti, kot smo tudi v preteklosti bili. RLV je čvrsta firma, z dovolj trdnimi temelji, da lahko z optimizmom gledamo v njeno prihodnost.

Vztrajanje pri odločitvi, da moramo ravno v najtežjih časih za firmo največ vlagati v izobraževanje, se nam bo zdaj v borbi za večjo poslovno uspešnost firme obrestovalo. Torej smo imeli prav, da smo pri tem vztrajali. Seveda pa naša prihodnost kljub temu ne bo niti malo lahka. Bo pa naša in to je izredno pomembno.

Vsi skupaj upajmo tudi, da bomo doživljali našo prihodnost v miru in svobodi ter v poštenu in demokratični družbi.

In še tole naj povem!

Vsi delavci in upokoјenci RLV se ob letošnji spremembi praznovanja našega praznika dneva rudarjev zaradi vojne vprašujejo, kako bo z našim praznovanjem dneva rudarjev v prihodnjih letih.

Rečem naj, da sem prepričan, da bomo lahko vztrajali pri tradiciji, pri takšni vsebini praznovanja, kot smo jo imeli vseh teh 30 let do letošnjega, 30. skoka rudarjev novincev po končanem šolanju v naš rudarski stan.

V prihodnjem letu naj bi torej zopet po končanem šolskem letu organizirali tretjejuljsko parado in Skok čez kožo tako, kot smo ju v preteklih letih. In če bo držalo, kar sem dejal o perspektivi RLV prej, bodo rudarji novinci takoj po Skoku čez kožo dobili tudi delo v RLV.

Torej, jaz sem optimist in tudi vi bodite skupaj z mano! Prepričan sem, da je pred nami svetla prihodnost, dovolj možnosti za dobro delo.

In skočili so čez kožo, letos 20. septembra popoldne pri restavraciji Jezero

Po govoru mag. Franca Avberška, predsednika poslovnega odbora RLV, so Štefan Meršak, predsednik delavskega sveta, mag. Franc Žerdin, tehnični direktor, in Bojan Ograjenšek, tajnik sindikata RLV, vsakemu od prisotnih jubilarov 20 let neprekinjenega dela pri RLV izročili "priznanje za 20 let zvestobe RLV" in kot spominsko darilo ročno uro.

Tudi Štefan Meršak je prejel oboje, ker se mu letos izteka 20. leto neprekinjenega dela pri RLV.

Vse na tej praznični seji je pač bilo že tradicionalno, kljub temu, da ni kot prejšnja leta bila dan pred 3. julijem, dnevom rudarjev. Tudi tradicionalni obred pred sejo je ostal – položitev šopka svežega cvetja in zelenja k spomeniku Josipa Broza-Tita pri Domu kulture.

Le običajne pogostitve letošnji jubilarji 20 let neprekinjenega dela pri RLV niso bili deležni. Vojna in vojska pač vzameta marsikaj. Je pa zato bilo na seji več glasbe – kar mali koncert je Rudarska godba Velenje priredila za njen sklep.

Iz Doma kulture se nas je potem nekaj skupin udeležencev seje preselilo na verando Delavskega kluba in tam so žuboreli pomenki za mizami, kdaj pa kdaj je zazvenčal tudi kakšen kozarec in sonce je poševno sijalo pod streho verande tam s ceste mimo nje in metalo dolge sence vsega, česar ni prebilo pred sabo. Je pač bil lep in sončen, že kar jesenski dan, tudi malo pred poldnem še precej svež, brez prave toplote.

R.B.

Jubilejni trideseti Skok čez kožo

Vodja ceremonijala Skoka čez kožo je kot že nekaj zadnjih let tudi letos bil magister rudarstva Milan Medved in kot prejšnja leta je tudi letos to svojo častno funkcijo povsem upravičil.

Uvodoma je poskrbel tudi, da so manj posvečeni v občinstvu v simboliko Skoka čez kožo zvedeli, kaj ta svečani rudarski obred pravzaprav pomeni, kdaj je nastal in kakšen je bil prvotno. Temu njegovemu prologu, vedremu in prepletenemu z raznimi domislicami, je sledil obred skoka brez vložkov in dodatkov, ki jih je vseboval prejšnja leta. Pač zaradi spremembe časa in kraja njegove izvedbe glede na prejšnja leta in razlogov, ki so to spremembo povzročili.

Ves obred skoka se je začel z Rudarsko himno

Botri pri letošnjem skoku, jubilejnem tridesetem, so bili Gašper Derčaj, Anton Rutnik, Karel Judež in Anton Purg, rudarji, ki so skočili v rudarski stan pred 25 leti.

Starešine pa so bili Vili Kus, Anton Klaus, Ivan Brezlan, Jože Žalar, Avgust Cvetkovič, Franc Potočnik, Gašper Brglez in Franc Janežič.

Novincev za skok je bilo vseh 68 in njihov vodja zanj – tako kot že lepo število let prej – Alojz Kos.

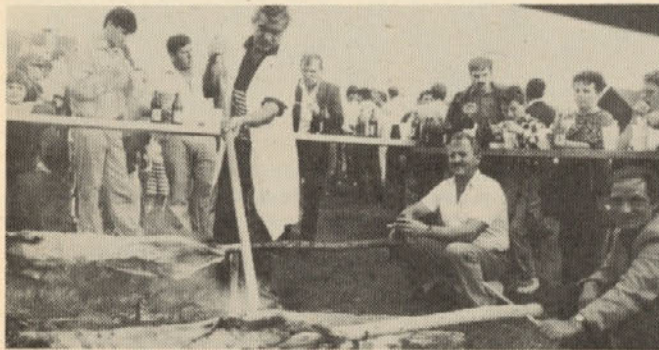
Še nekatera od gesel, ki so jih ob skoku izrekli botri, vodja novincev in novinci, za tiste, ki letos te prireditve niste spremljali!

Skokov srebrni jubilej slavim in tudi vam novincem ob 30. skoku želim: delo vaše naj varno bo in spremlja naj vas rudarski SREČNO!

Kje vse sem kopal, s šremarjem in kroco garal. Sedaj pa dowty, hemscheidt in kombajn – in povem vam, da je dela manj. Od Prelog do Škal sem na odkopih kopal. Kmalu bom odšel v zaslužni pokoj. Poskrbite, novinci, da na odkopih ne bo zastoj.

Med družabnim srečanjem delavcev in upokojencev našega rudnika po Skoku čez kožo

Od Kolpe do Triglava je naša država, novi grb, zastava, vojska in uprava, oh, da le razum zmagaja.

Sem gnetel in gnetel, ko mehko je bilo...

Praznik danes jaz slavim, med vas rudarje si želim, dober rudar bi rad postal, zato izpil bom čašo to, da lažje bo čez kožo šlo.

Že moj dedek je rudo kopal, za njim moj ata se v rudnik je dal, ker ne morem biti izjema, pridružil sem se obema.

Drežnik Andrej je dejal: "Madona, kje vse sem te kopal." Kaj pa porečem jaz? O, da bi te sploh lahko kopal!

Ko je rudnik na tapeti, se v skupščini kar sveti, kdo bo za pijačo dal, če rudnik bo privat postal.

Mi smo knapi, črna jama nas požira, država svinjsko vse odira, politika se z nami poigrava, ekologija pa dodatno 'zajebava'. Sem deklica mlada, vesela, sem pristno slovensko dekle, bi rada med knapi živela in z njimi zabavala se.

Malo čez kožo, malo čez plot, pa se ohranil slovenski bo rod.

Po Skoku čez kožo je bilo bolj ali manj zabavno, veselo, razvedrilno, zapravljivo in nezapravljivo – odvisno pač od značaja in razpoloženja posameznika – družabno srečanje delavcev in upokojencev našega rudnika in še drugih – njihovih prijateljev, znancev, otrok, drugih sorodnikov... Veselica skratka, z brezplačnim golažem za vse, ki se jim je ljubilo prerivati v vrstah zanj in so se sploh prerili do kakšnega delilnega mesta pravi čas. Saj delilec je golaža kar naprej zmanjkovalo, čakanje, da ga bodo spet dobili, pa je bilo pravi srečelov.

No, tisto steklenico piva za kupon ali česa brezalkoholnega je bilo mogoče hitro dobiti. Pri tem nekateri delilci tudi niso bili malenkostni, na prošnjo so dali še dodatno steklenico piva ali brezalkoholne pijače.

Torej se je eno z drugim malo tudi zbalansiralo.

Sicer pa je bil tu še Prerod s Ptuja in njegovo k hopsasa, rajsasa, tralala in hahaha nagovarjajoče početje, ki je verjetno blažilo slabo voljo posameznikov zaradi nerodnosti pri delitvi tiste "golaževe mane".

Tekst: R. B.

Slike: L. O.

VEDNO HITREJE

Vedno hitreje se svet ta vrti, vedno hitreje, in čas, kot da ga ni, izgineva, bogve kam, če sploh kam, – izpareva, v silnicah tirnic se svojih obrača in nešteto osi se v njem v presekih in kolobarjih prepleta, v klobčiču klobčičev zmeda, apokaliptična preganjavica logike znorjenih mislecev, specialistov, lažnih dr. vsevedov.

Vedno hitreje se svet ta deli, vedno hitreje, in v prelomu prepad je, v razpokah je tisoče malih razpok in vse dlje od 'afrike' plujejo ameriške obalne ladje in ribiči, ki ne gredo na odprto morje, – ocean, ki se ga je včasih mimogrede, v zmoti prepluti dalo, je sedaj že skoraj toliko širok, da letalonosilke dežurajo vsepovsod.

Na sredi savane blede gori in ognja brez drv v suši pač ni in v peči ni oglja, in peč ne gori, – ne kurijo več, nikjer ne diši po polenti, po zažgani koruzi, niti tisti konvoji niso prišli, in v dolini za hribi so že šotori prepereli in rdeče križe je pripeka sežgala v nič, na luknjah sten, ki ne dajejo sence, kajti sonce je za vsakogar zastoj, tudi za črnice.

Vrač, ki je prvi prebegnil v mesto, je zbolel prvi za aidsom, ki ga je zdravil kirurg – in mu je odsekal dva prsta rumena in mu je s prsi snel amulet, posušeni rep zamorske mačke, in mu vtaknil v ... – saj veste, kam ... – pilulo tudi za dva prsta široko, da je zazijal, kot bi zaklinjevalec v komi, in mu je plaho in vljudno, tudi strokovno dejal: "Nimamo zate več časa, vojna je tudi pri nas!"

Marjan LIPIČNIK

DOVOLJ IMA

"Kako si? Slišal sem, da si se upokojil, France!?"

– Ja, Jaka, res je. Kaj pa ti, že imaš dovolj let?

"Imam dovolj, ampak ne let!!!!"

POVIŠICO, PROSIM!

"Šef, povišico prosim! Žena je petič rodila, večja dva sta že v šoli, dva v vrtcu, potrebujem stvari za najmanjšega pa stanovanje, hrano, tisoč izdatkov imam.

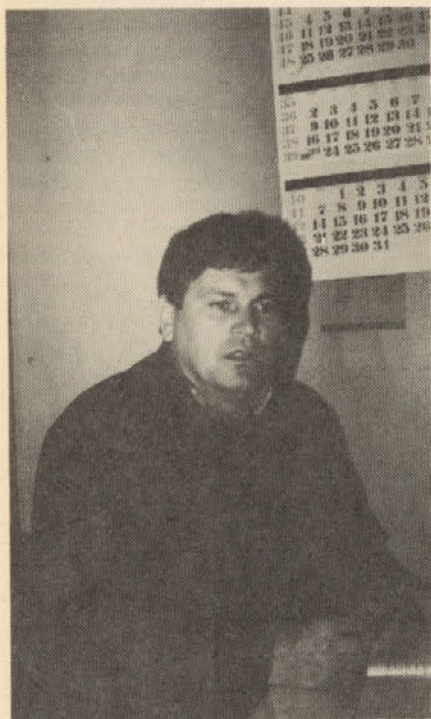
Lepo prosim, tudi jaz bi rad zaslužil 15 ali 20 tisočakov!"

– Oh, Tonček, saj boš, brez skrbi. Inflacija je tu in je tudi pri plačah ne bomo zadrževali!

Nova podjetja pri RLV v času po ustanovitvi (1)

Kamnolom Paka – tržne razmere za njegovo dejavnost so dokaj ugodne

Pogovor z v.d. direktorja podjetja Dušanom Perhačem

RUDAR: Dejavnost Kamnoloma, ali kot se je prej imenoval, Peskokopa Paka je že nekaj let pred njegovim preoblikovanjem v družbo pri RLV z omejeno odgovornostjo bila na RLV vezana le z okrog 20 % svojega količinskega obsega. To-rej je njegova transformacija v takšno podjetje iz stroškovnega mesta v sklopu RLV bila smiselna. Kaj pa vsa podjetniška organizacija zanj – kako je urejena?

Dušan PERHAČ: Res so potrebe RLV po naših agregatih bile vedno manjše. Pred leti je udeležba RLV pri vseh potrebah po njih znašala 40 – 50 %. V zadnjih letih se je potem zmanjšala na 20 %, letos pa naj bi po opravljeni oceni znašala samo še nekaj čez 10 %. Delež del, ki jih pri naši podjetniški organizaciji opravlja RLV, se je zmanjšal na minimum. Ohranili smo samo še sodelovanje z RLV pri finančno-računovodskih delih in varstvu pri delu, vsa druga podjetniška organizacijska dela pa opravljamo sami.

RUDAR: Kakšne so zdaj tržne razmere za posamezne elemente dejavnosti Kamnoloma Paka?

Za letos ste načrtovali proizvodnjo 120 000 kubikov različnih peskov, od tega 98 000 kubikov sejanih in 22 000 kubikov rovnega peska.

Poleg proizvodnje, ali bolje rečeno, pri-

dobivanja peskov pa v dejavnost vašega podjetja spadajo še:

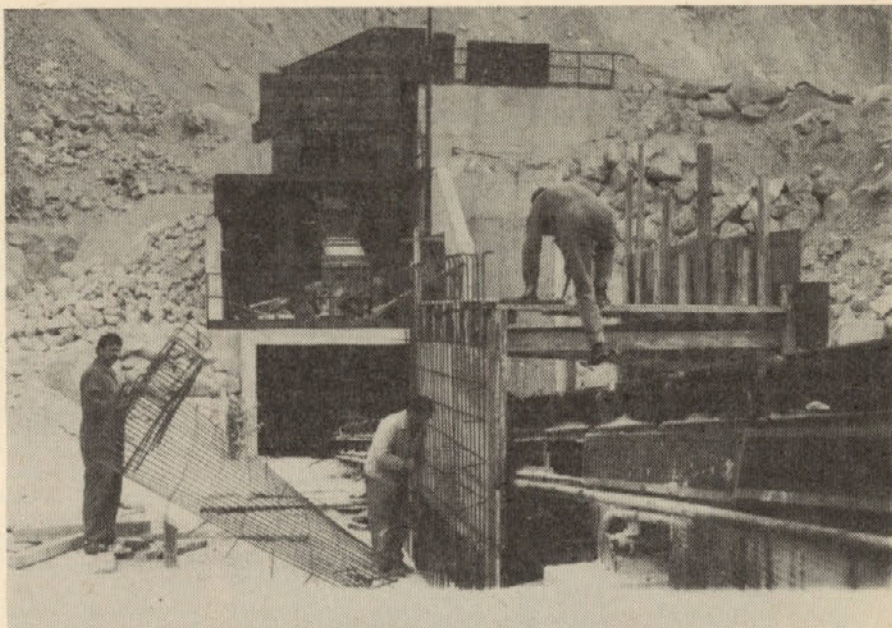
- storitve globinskega vrtanja in odstre-ljevanja
- prevoz blaga v cestnem prometu
- izvajanje vzgojno-izobraževalnega programa za pridobitev srednje strokovne izobrazbe in programov za izpopolnjevanje srednje strokovne izobrazbe v rudarski usmeritvi

Dušan PERHAČ: Povpraševanje po nasipnem pesku se je postopoma zmanjšalo. Zato smo našo proizvodnjo ves čas usmerjali v sejane vrste peska. Za seja-

materiala. Kako je zdaj s tem problemom?

Dušan PERHAČ: Smo nekje na začetku izvajanja investicijskega programa za postavitev primarne linije drobljenja materiala v našem kamnolomu. Ta investicija naj bi bila končana predvidoma v sredini prihodnjega meseca, novembra. S to linijo bomo lahko kvaliteto peska bistveno izboljšali. V primerjavi z drugimi kamnolomi z dolomitnim peskom v Sloveniji pa smo, kar se tega tiče, že do sedaj največ naredili.

RUDAR: Kamnolom oziroma Peskokop Paka je pred transformacijo v podjetje vsaj organizacijsko, če že ne tudi poslovno, spadal v obrat RLV Zunanjo dejavnost, in verjetno se boste spomnili, da ste na nekoliko razširjeni seji delavskega

Gradbeni delavci iz našega rudnika pri pripravljalnih delih za postavitev sekundarnega drobilca v Kamnolomu Paka, ki ga vidimo na sliki, ker bo na njegovo mesto, predvidoma že prihodnji mesec, montiran primarni drobilec, ki ga v kamnolomu že dolgo pogrešajo

ne vrste peska se je namreč zanimanje vedno bolj stopnjevalo in se še stopnjuje.

Sedaj smo že v celoti zavzeli trg koroške regije za sejane vrste peska, vključno z avstrijsko firmo BRAMAC v Dravogradu. Ravno sedaj se dogovarjamo tudi za izvoz precejšnje količine sejanih peskov vse do Celovca. Tako se nam že pojavlja vprašanje, ali bodo naše zmogljivosti zadostovale za tako veliko povpraševanje.

V pripravi so tudi analize za možnosti plasmaja dolomitnega prahu – saj rudnina v našem kamnolomu je dolomitna – v kmetijstvu in keramični industriji. Skratka, tržne razmere za našo dejavnost so dokaj ugodne.

RUDAR: V pogovoru za Rudarja lani decembra ste dejali, da je problem nadaljnje izboljševanje kvalitete vaših peskov s primarnim in sekundarnim drobljenjem

sveta obrata RLV Zunanje dejavnosti 8. aprila letos, ki ste se je udeležili tudi vi in na kateri je tekla beseda o 1. 7. 1991 kot roku za formiranje novih podjetij pri RLV na področju dejavnosti obrata Zunanje dejavnosti, dejali približno tole:

"Omenjeno je bilo, da pri RLV hočemo ustanavljati nove firme ne zato, da bi imeli manj zaposlenih, ampak da bi več ljudi imelo delo. Vendar vprašanje je, ali bomo z nastankom novih firm sploh še imeli delo za vse naše zdaj zaposlene delavce."

Kaj bi sedaj rekli glede tehtnosti tega vašega pomisleka?

Dušan PERHAČ: Glede števila zaposlenih moram poudariti tole!

Ves čas, ko je naš kamnolom bil še v sklopu RLV, je bil obrat za zaposlovanje invalidov. Zaradi tega se je v njem nabralo tudi večje število zaposlenih, kot jih

Kamion za kamionom takole v Kamnolomu Paka v teh dneh naloži in odpelje svoj tovor

je stvarno bilo potrebnih. Ob oblikovanju podjetja Kamnolom Paka pa sem izbral normalen kader, ker sem menil, da invalidi niso primerni za delo v kamnolomu. Saj v njem je le še precej fizičnega dela. Predvsem pa sem se glede kadra držal načela: vsi zaposleni naj opravljajo več del tako, da lahko vsakega prestavim na katero koli drugo delovno mesto. Na ta način namreč ne pride do izpada proizvodnje, če kakšen delavec gre na primer na bolniški ali kakšen drug dopust. Zaradi tega principa zaposlovanja pa smo ob formiranju podjetja število zaposlenih bistveno zmanjšali.

RUDAR: Merila uspešnosti podjetij se po svetu s časom spreminjajo. Kako pa je z njimi po vašem mišljenju zdaj pri nas? Bi na grobo lahko rekli, da bi pri nas, glede na naše sedanje družbene, politične in gospodarske razmere in potrebe, naj bil glavni kriterij uspešnosti nekega podjetja

uspešnost v pridobivanju dohodka oziroma dobička s prodajo proizvodov in storitev na trgu in odgovornost za poslovanje ali pa morda še kaj drugega? Iz opredelitve pojma podjetja v Zakonu o podjetjih bi namreč lahko sklepali, da naj bi le navedeni kriterij bil glavni kriterij uspešnosti podjetij dandanes pri nas.

Dušan PERHAČ: O uspešnosti podjetja je kar precej resnice povedane že v samem vašem vprašanju. Res je glavni kriterij uspešnosti podjetja uspešnost v pridobivanju dohodka oziroma dobička. Vendar moram k temu pridati, da ne pridobivanje dohodka oziroma dobička za vsako ceno. Saj o uspešnosti podjetja lahko govorimo tudi z drugih vidikov, na primer z vidika zmanjševanja stroškov. Tudi tako lahko svoje proizvode ceneje plasiramo, smo konkurenčnejši na trgu, zavzamemo trg, več prodamo in nam s tem uspeh ne more izostati.

Rampe za nakladanje drobnejših frakcij sejanih peskov v Kamnolomu Paka

Nič manj pomembno ni za uspešnost podjetja zagotavljanje kvalitete proizvodov, pri nas konkretno peska. Kajti ob kvalitetnih proizvodih je mogoče pridobiti stalne kupce zanje, skleniti dolgoročne pogodbe za prodajo itd.

V današnjih časih pa je za uspešnost povsod zelo pomemben tudi razvoj. Podjetje, ki se razvija, odpira, recimo, tudi prepotrebna nova delovna mesta in s tem prispeva k reševanju problema nezaposlenosti. Mislim, da zato tudi s tega vidika lahko govorimo o uspešnosti.

RUDAR: Ko je že ravno tekla beseda o tem, katera podjetja naj bi dandanes pri nas veljala za uspešna, pa povejte še, kako so vam kot vršilcu dolžnosti direktorja podjetja Kamnolom Paka zagotovljene možnosti za vplivanje na njegovo uspešnost!

Dušan PERHAČ: Menim, da je uspešnost podjetja zelo odvisna od vodenja. Ne bom trdil, da v prejšnjem obdobju naš kamnolom ni bil dobro voden. Vendar je povsem nekaj drugega vodenje nekega obrata, če si nenehno prisoten v njem in sproti v njem spremljaš stroške, rešuješ probleme, zasleduješ razmere na njegovem tržišču in uspešnost obrata na njem ter primerno vsemu ukrepaš.

Dejavnost Kamnoloma Paka je bila v sklopu RLV vedno postranska. Zato se je tudi poslovanje kamnoloma vodilo bolj ali manj formalno.

Kot direktorju oziroma vršilcu dolžnosti direktorja podjetja Kamnolom Paka so mi sedaj dane vse možnosti za vplivanje na njegovo uspešnost. Saj odločam o poslovni politiki našega podjetja v celoti – o njegovi prodaji, nabavi materiala in rezervnih delov zanj, popravilih v njem itd.

Še iz pomenka z Dušanom Perhačem o njem samem

Velenjčan je postal leta 1961, z vpisom v poklicno rudarsko šolo v sklopu tedanjega RŠC Velenje. Po rodu pa je iz Ljutomer, letnik 1946.

Poklicno rudarsko šolo je končal leta 1964 in po njej bil 3 leta zaposlen kot kvalificirani kopač pri strojnih pripravah na šolskih jamskih deloviščih v RLV. Nato je odšel na služenje vojaščine, jo leta 1969 odslužil in se zopet zaposlil pri praktičnem izobraževanju učencev rudarske usmeritve pri RLV ter odtlej do formalne izločitve Kamnoloma oziroma Peskokopa Paka iz dejavnosti praktičnega izobraževanja učencev pri RLV ves čas delal v tej dejavnosti ali v tesni povezavi z njo.

Ob delu pri praktičnem izobraževanju učencev rudarske usmeritve po prihodu od vojakov je kmalu opravil tečaj in izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka, ki pa ju je potem zaradi spremembe predpisov o veljavnosti moral še

dvakrat ponoviti. Nazadnje ju je opravil pri celjski srednji pedagoški šoli, ko si je pridobil tudi naziv učitelja rudarskega praktičnega pouka.

Sredi sedemdesetih let se je vpisal še v rudarsko nadzorniško šolo in jo ob delu inštruktorja rudarskega praktičnega pouka tudi končal.

Že leta 1971 se je vključil tudi v Jamsko reševalno četo RLV in je še sedaj njen aktivni član, in vodi ene od reševalnih ekip.

Po končani rudarski nadzorniški šoli je opravljal delo nadzornika priprav na šolskih jamskih deloviščih. Kratek čas. Potem je eno leto bil pomočnik vodje praktičnega pouka učencev rudarske usmeritve pri RLV. Točneje povedano, tedaj še v temeljni organizaciji Rudarski praktični pouk delovne organizacije RSC Velenje, ki je sedaj že tudi ni več.

Njegov neposredni predstojnik je takrat bil Drago Bizjak in vodi temeljne organizacije Rudarski praktični pouk zdaj že nekaj let upokojen Vlado Oremuš.

30. 6. 1977 so ga premestili v Peskokop Paka. V njem naj bi po sprejeti odločitvi v temeljni organizaciji Rudarski praktični pouk, da morajo vsi nadzorniki v njej opraviti enoletni nadzorniški staž v peskokopu, bil le eno leto nadzornik. Potem pa je bil kar do leta 1980, ko se je v njem pojavila še potreba po poslovodji – in je uspešno kandidiral za to delovno mesto ter potlej delal na njem okrog 8 let.

Odprtje še delovnega mesta poslovodje v Peskokopu Paka je terjalo ogromno povpraševanje po njegovih peskih konec sedemdesetih in v začetku osemdesetih let zaradi izgradnje nadomestnih objektov RLV Preloge (NOP), slovenske avtostrade Slovenike, šaleške obvoznice pa nove ceste iz Velenja proti Vinski gori in naprej proti Celju in še vrste drugih novih objektov v ožji in širši okolici Peskokopa Paka.

Kako veliko je bilo takrat povpraševanje po peskih iz Peskokopa Paka, kaže podatek, da je letna proizvodnja peskov v njem leta 1979 bila kar prek 260 000 kubikov in še naslednje leto okrog 230 000 kubikov, letošnja proizvodnja pa naj bi, kot že rečeno, bila le okrog 120 000 kubikov.

Seveda je sedaj asortiman peskov v Kamnolomu Paka drugačen. Več v njem pripravijo sejanih vrst peska, kar 5 frakcij. Vendar količina peskov, ki so jo morali pripraviti v omenjenih letih, je gotovo bila takšna, da je terjala v njem še odprtje delovnega mesta poslovodje, ob prehajanju kamnoloma v zadnjih letih na vedno bolj samostojno poslovanje pa odprtje delovnega mesta njegovega tehničnega vodje. In tudi to je bil Dušan Perhač v njem, preden je letos 16. julija kamnolom bil registriran kot podjetje in je on postal vršilec dolžnosti direktorja podjetja. Vendar šele potem, ko je izpolnil še dva pogoja za to, in sicer, da si pridobi še popolno rudarsko srednjo tehnično izobrazbo in opravi pri republiškem rudarskem inšpektoratu še strokovni izpit za tehničnega vodjo kamnoloma. Prvega od

teh dveh pogojev je izpolnil predlani, ko je v rekordnem času, v 6 mesecih, opravil 7 manjkajočih izpitov za priznanje popolne rudarske srednje tehnične izobrazbe, in drugega lani januarja.

Tako torej se je poklicno uveljavljal in napredoval pri delu vršilec dolžnosti direktorja Kamnoloma Paka; da ne poudarjamo še tega, da je leta 1980 moral opraviti še izpit za samostojnega strelca pri pridobivanju rudnin in da je od takrat opravljal v kamnolomu tudi odstreljevalna dela in jih opravlja še danes. Že prej pa je opravil tudi strokovni izpit za rudarskega nadzornika.

In njegovo zasebno življenje?

Zdaj, drugič poročen, ima iz prvega zakonca hčer in sina in enako tudi iz (srečnega) novega zakona.

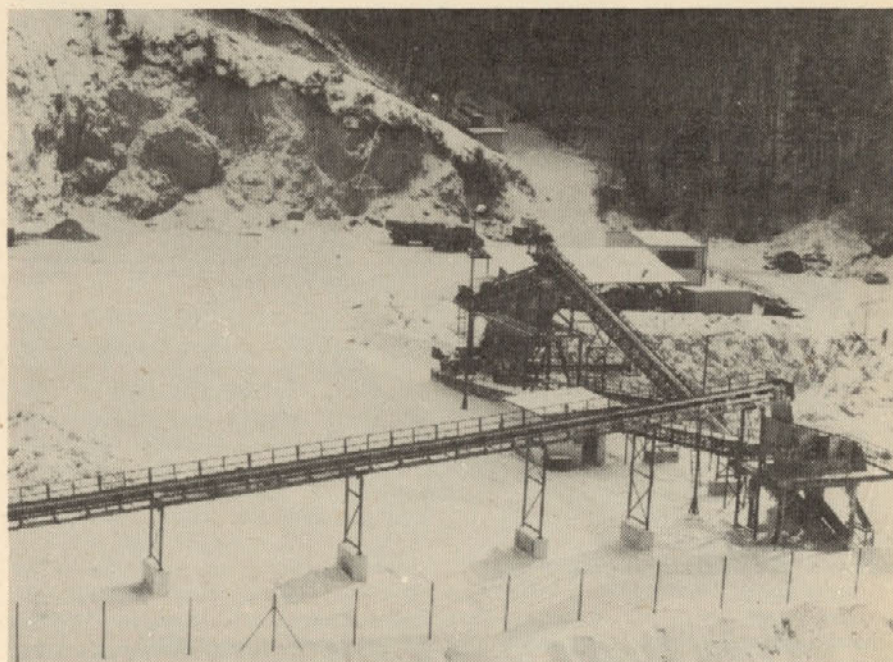
strelca mojstra.

Kot lokostrelec je sodeloval tudi pri dveh svetovnih testiranjih lokostrelcev, iz 25 držav, in se pri teh preizkusih uvrstil v prvo četrtino lestvice uvrstitev.

Kot radioamater je bil tudi večletni državni prvak v vzpostavljanju zvez na FM-modulaciji. Na letošnjem tekmovanju radioamaterjev Alpe – Adrija pa je v kategoriji C (do višine 1 600 metrov) dosegel drugo mesto.

Tudi politično je bil dejaven. V prejšnjem političnem sistemu je bil aktiven v samoupravnih organih svoje temeljne organizacije, delovne organizacije, krajevne skupnosti, občine Velenje in še v širših okvirih.

Torej je prav gotovo podjeten človek.

Pogled na Kamnolom Paka pozimi

Hči iz prvega zakona je že poročena, sin pa obiskuje srednjo šolo. Iz drugega zakona pa sta oba otroka še malčka, sin je star 2 leti, hčerka pa šele 10 mesecev. Z družino živi zdaj v svoji hiši v Zgornji Savinjski dolini, prej pa je vsega skupaj, še samski in potem poročen, bil 27 let Velenjčan.

Nikoli ni bil tudi samo človek službe in družine. V prostem času se je ukvarjal – in se še ukvarja – s strelskim športom in radioamaterstvom. Ko je bil še mlajši, pa je gojil tudi gimnastiko in dviganje uteži. V vsem tem je tudi uspešno tekmoval. Pri strelskem športu in v radioamaterstvu še zdaj uspešno tekmuje; pri prvem za strelsko družino MROŽ Velenje, katere član je že od leta 1961, in za lokostrelski klub Muta, v radioamaterstvu pa za velenjski radioamaterski klub.

Kot strelec je bil že tudi član slovenske strelske reprezentance in ima naziv

Pri "jemanju mere" v Kamnolomu Paka podjetju in njegovemu vodji, direktorju nikakor ni bilo mogoče obiti tudi Jožice Sušec, materialne knjigovodkinje podjetja in koordinatorki njegovega finančno-računovodskega sodelovanja z gospodarskimi službami RLV. Ne samo zato, ker že 15 let živi in dela za Kamnolom Paka, temveč tudi zato, ker sedaj, ko je kamnolom podjetje, zna prožno držati v rokah vse niti njegovega materialnega in precej tudi finančnega poslovanja, sploh pa splošne administrativne podjetniške organizacije.

Je pa tudi članica podjetja v njegovi 3-članski skupščini – poleg diplomiranih inženirjev rudarstva Mitje Ribariča, predsednika skupščine, in Franca Puca, ki v njej zastopata interese RLV.

Nadaljevanje prihodnjič!

R.B.

V Kamnolomu Paka nikakor ni bilo mogoče obiti tudi Jožice Sušec...

Iz Industrijske psihologije
B. von Hallerja Hilmerja s sodelavci

IZVRŠNO VODSTVO IN VZGAJANJE USTREZNIH KADROV

Thomas L. Hilton

Kdo so vodilni ljudje? Definicija tega izraza je zelo težavna, kar bo priznal vsakdo, ki je kdaj skušal formalno opisati to delovno mesto. Eno izmed definicij je podal neki nameščenec, rekoč, da je vodilni človek pač "nekdo, ki lahko uporablja privatni parkirni prostor v podjetju". Čeprav bi to lahko bil znak človekovega statusa v organizaciji, bi to le stežka jemali kot dovolj ustrezen opis za delo vodilnega človeka. Nekateri ljudje gledajo na vodilno osebnost, rekoč: "On je tip vodilnega človeka; nerad dela." Ogleдали

si bomo, kaj si nekateri mislijo o delu vodilnih ljudi, nato pa bomo pokazali, kaj dejansko delajo.

FUNKCIJE VODILNIH LJUDI

So ljudje, ki menijo, da je vodilni človek oseba, ki sedi za veliko pisalno mizo iz orehovine, obdan s telefoni, in ki kroji usodo svojega podjetja in njegovih nameščenecv. Ta namišljeni vodilni človek preživi svoj dan ob bliskovitem odločanju in izdajanju direktiv, podobno kot lutkovni mojster, ki odloča, kakšen naj bo vsak posamezni gib in kdo naj ga izvede. Nekoliko bolj realistična predstava si vodilnega človeka zamišlja kot zelo ekspektivno osebo, ki je zmeraj na poti in nikoli v svojem uradu. Ima zelo malo vnaprej določenih rutinskih odgovornosti, če jih sploh ima. Če bi moral nenadoma za šest mesecev odpotovati "čez lužo", bi bila njegova odsotnost komaj opazna; opazili bi jo le tisti ljudje v organizaciji, ki so dovolj tenkočutni, da bi mogli opaziti, da stvari ne potekajo tako gladko kot sicer, in da nekoliko šepa tudi morala. Na splošno lahko rečemo, da je v odsotnosti tega vodilnega človeka komuniciranje težje in da smotri niso tako jasno opredeljeni. Z drugimi besedami: primarna funkcija te druge namišljene osebnosti je, da skrbi za ugodne razmere, ki so potrebne za učinkovito delo drugih ljudi v organizaciji. Ta vloga zahteva, da je vodilna oseba hkrati izvedenec za motivacijo človeškega vedenja do skoraj nemožne mere.

Empirično gledišče

Empirična verzija vodilnega človeka je od gornjih opisov povsem drugačna. Skupina psihologov je s pomočjo obširnih intervjujev ugotovila, da se vodilni ljudje ukvarjajo z naslednjimi aktivnostmi:

- 1) nadziranje organizacije;
- 2) raziskovalno in znanstveno delo;
- 3) planiranje;
- 4) priprava postopkov in metod;
- 5) koordinacija;
- 6) vrednotenje;
- 7) interpretacija načrtov in postopkov;
- 8) nadziranje tehničnih operacij;
- 9) kadrovske aktivnosti;
- 10) stiki z javnostjo;
- 11) strokovno posvetovanje;
- 12) pogodbe in dogovori;
- 13) programiranje, vpeljevanje in odpremljanje;
- 14) tehnične in strokovne operacije.

Te aktivnosti so precej slične tistim, ki jih zasledimo v organizacijskih opisih funkcij vodilnega človeka, in so mnogo bolj realistične ter manj romantične kot številna popularna gledanja.

Pisni opisi funkcij vodilnega človeka, ki jih imamo v organizacijskih ustanovnih listinah in priročnikih, segajo nazaj v stari vek. Mnogi so nedvomno izvirali iz zakonov, vojaške politike, družbenih običajev in celo iz rodovnih tradicij stare zgodovine. Z leti so se spremenili in pomnožili,

kot so pač narekovale zahteve in prilike spreminjajočega se industrijskega prizorišča. Če na primer prodajni direktor podjetja svojih nalog ne opravlja uspešno, bo njegov naslednik verjetno naletel na spremenjen opis svojih dolžnosti, odgovornosti in avtoritete. To pa še ne pomeni, da naj se kup teh operativnih postopkov jemlje kot najboljšo vodilo za vodilno osebnost...

MERILA USPEHA

Ker ne moremo jasno in na kratko označiti funkcij vodilnega človeka in ker je vrh tega težko najti veljavna merila za to, koliko vodilni človek izpolnjuje svoje naloge, se zatekamo k sklepanju. En način sklepanja je lahko takle: (1) Po objektivnih merilih je organizacija X zelo uspešna. (2) Mr. Y je vodilna oseba organizacije X. (3) Torej je Mr. Y dober vodilni človek. Naj bo ta primer organizacija X proizvodni oddelek papirnice. Mr. Y je obratovodja. Izkazalo se je, da so čisti proizvodni stroški na tono papirja, ki ga izdelajo v njegovem oddelku, manjši kot v kateremkoli drugem znanem obratu za proizvodnjo papirja. Na tej podlagi pride mo do sklepa, da je Mr. Y dober vodilni človek.

Primer napačnega sklepanja

V prejšnjem primeru sta bili tako logična dedukcija kot tudi veljavnost premis napačni. Dokaz sloni na domnevi, da uspeh organizacije zagotavljajo samo funkcije človeka in da je Mr. Y edini izvrševalec vodstvenih funkcij: očitno je, da teh postavk ne moremo sprejeti za logično veljavne.

Nadalje, čisti proizvodni stroški še niso nujno ustrezna mera uspeha proizvodne organizacije. Hoteli bi vedeti vsaj eno: ali so stroški izraz smotrnega izkoriščanja vseh virov, všteti človeško delovno silo, zlasti pa prizadevanje samega vodilnega človeka. Z drugimi besedami: nizke stroške je mogoče doseči tako, da so osebju postavljali takšne zahteve in ga tako slabo nagrajevali – denarno in še kako drugače – da bo v naslednjem časovnem razdobju proizvodnost občutno upadla. Ali pa omenjeni vodja dosega tolikšno storilnost na račun svojega telesnega in duševnega zdravja.

Problem zakasnelega učinka

In spet bi se hoteli vprašati, ali je uspeh organizacije odvisen samo od dela vodilnega človeka. V širšem smislu je. Lahko bi na primer trdili: če je proizvodnja draga zaradi slabih surovin ali nesposobnih delavcev ali zastarelih pripomočkov, je tedaj to krivda vodilnega človeka le toliko, kolikor mora skrbeti za zagotovitev omenjenih virov. Vendar je jasno, da je vsa stvar lahko kaj malo odvisna od kontrole vodilnega človeka. V papirni industriji na primer sušno leto lahko zniža vodno stanje na takšno raven, da energije ni več mogoče dobiti poceni. Jasno je,

Še pogled na zasneženi kamnolom Paka v smeri dosedanjega edinega sekundarnega drobilca v njem

ZA MALO SMEHA

Med kvartopirci: "Spet goljufaš!"

"Jaz že ne!"

"Jaz pa dobro vem, da ti pri deljenju nisem dal pikove dame...!"

Ženska pride v galerijo in pravi: "Bi se lahko pri vas vpisala v Društvo umetnikov?"

"Na katerem področju pa ste se uveljavili?"

"Na področju preživetja: s svojo plačo zvožim od petnajstega do petnajstega v mesecu..."

"Moj mož da veliko na zdravje: vsak večer gre za eno uro na sprehod."

"Moj ga pa kar doma cukne!"

"Izkoristiva priliko, dragi: otroka sta pri babici in pri Turški mački igra duo Sentiment. A greva?"

"Ideja sprejeta. Če boš prišla pred mano domov, pusti vrata odprta!"

Žena vsa urejena frii okrog moža: "Dragi, danes, ko praznujemo deseto obletnico poroke, bi se spodobilo praznično kosilo. Kaj praviš, naj spečem piščanca?" Mož si zamrmra v brado: "Kaj pa je piščanec kriv, če sem bil jaz nor pred desetimi leti? Naj živi ubogi pič!"

Na poročno noč se je ženin končno s težkim srcem odločil in postavil svoji lepi ženkici intimno vprašanje: "Mucika, povej mi, sem jaz prvi, ki bom spal s teboj?"

Nevesta mu odgovori iskreno: "Če misliš zaspiti, boš prav gotovo prvi!"

"Šmenta, kako da imate danes čisto črn jezik?"

"Od viskija!"

"Saj viski vendar ni črn!"

"To je res. Ampak meni je polna steklenica viskija padla na tla in se razbila."

"In potem?"

"No, cesta je bila sveže asfaltirana."

Stara gospa Veselova se spet pritožuje nad revmo v komolcu.

"Hja, verjetno ste v mladosti preveč razuzdano živeli."

"Mogoče res, ampak ne s komolcem."

Stanko obiše bolno mamico v bolnišnici.

"No, si kaj priden? Pomagaš kaj ateku?"

"Sem, mamica. Včeraj sem nesel v trgovino dvajset praznih steklenic piva."

"Lepo se sprostite, nobenih bolečin ne boste čutili. Še vedeli ne boste, kdaj bo zob zunaj..."

Pacient ga prekine: "Nehajte že nakladati in opravite svoje delo! Tudi jaz sem namreč zobozdravnik."

da vodilnega človeka ne moremo poklicati na odgovornost zaradi zunanjih razmer (na primer suše), razen v primerih, kjer bi lahko pričakovali, da bo spremembe predvidel in ustrezno ukrepal, s čimer bi se njegova organizacija lahko zavarovala pred nenadejanimi zunanjimi faktorji.

Skozi daljše razdobje je glavna vodilna oseba verjetno lahko odgovorna za zagotavljanje ustreznih virov. Toda kako dolgo je to časovno razdobje? To vprašanje načena enega najbolj zapletenih problemov, ki jih srečujemo pri vrednotenju človeške dejavnosti, namreč problem zakasnelega učinka...

RLV in Sindikat RLV za pomoč občanom Lipika v vojni

ČEZ 60 PAKETOV SUHE HRANE IN ČISTIL

V petek popoldne, 4. oktobra, je iz Novih Prelog odpeljal kombi, poln vseh teh paketov. Proti Ljubljani in iz nje do Zagreba, kjer so ves tovor za prevoz naprej do Lipika v Podravini preložili v drugo vozilo.

To je bila pomoč našega rudnika in našega sindikata občanom Lipika, ki ga več desetih naših delavcev ima v zelo lepem spominu. V lipiškem zdravilišču so si v programih zdravstveno preventivnih aktivnosti krepili zdravje in delovne sposobnosti, na izletih po okolici zdravilišča pa užili nič koliko gostoljubja domačinov.

Ta pomoč, čeprav vredna okrog 100 tisočakov in z deležem rudnika pri njej 70 tisočakov, nekaj čez 30 tisočakov pa je prispeval sindikat, naj bi občanom Lipika predvsem utrdila zavest, da imajo prijatelje v nesreči, ki jo jim je povzročila vojna.

Tako pravijo v vodstvu našega sindikata in si želijo, da bi povsod na Hrvaškem čimprej spet zavladal mir.

ODŠLI SO V POKOJ

Anton MARIČ,
upokojen 24. avgusta
Rojen je bil 12. junija 1934 v Pertoči blizu Rogašovcev pri Murski Soboti. Poročen s Slavko, rojeno Goršek. Od 14. oktobra 1981 je neprekinjeno delal kot gradbeni delovodja v zunajjamski gradbeni dejavnosti RLV.

Ivan JELEN,
upokojen 31. avgusta
Rojen je bil 7. avgusta 1946 v Andražu nad Polzelo. Poročen s Pavlo, rojeno Podpečan. Od 26. marca 1974 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinjivjo pa že od leta 1973.

Leta 1974 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač – sicer pa s tremi letniki končane poklicne rudarske šole – v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamo zahod, zdaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1975 še izpit za kvalificiranega kopača.

Jože DREV,
upokojen 1. septembra
Rojen je bil 11. marca 1944 v Arnačah pri Velenju. Od 27. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v rudniškem zunanjem obratu. Oktobra 1965 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1975 v Jamo Škale in leta 1986 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1977 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Milan POTOČNIK,
upokojen 1. septembra
Rojen je bil 25. februarja 1952 v Slovenj Gradcu. Poročen z Zdenko, rojeno Gotočnik. Od 2. junija 1975 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu.

Leta 1976 je bil premeščen v Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1977 izpit za kvalificiranega kopača in potem še za vodjo jamskega kombajna. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Milena GROBELNIK,
upokojena 1. septembra
Rojena je bila 20. aprila 1951 v Pesju. Mati dveh otrok: leta 1972 rojene Natalije in leta 1977 rojenega Petra.

Od 7. julija 1969 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je kot tehnična sarka v rudniškem jamomerstvu, upokojena pa je bila kot dokumentaristka pri projektiranju

v rudniškem jamomerstvu in hidrogeološki službi.

Nagrajena in dobitnica priznanja za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan NAHTIGAL,
upokojen 4. septembra
Rojen je bil 26. junija 1937 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Cecilijo, rojeno Špeglič.

Od 16. junija 1986 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v rudniški zunajjamski gradbeni dejavnosti in delal v njej do upokojitve.

Mihael SUHOVRŠNIK,
upokojen 12. septembra
Rojen je bil 2. junija 1941 v Novi Štifi pri Mozirju. Poročen z Olgo, rojeno Guček. Od 14. marca 1980 je neprekinjeno delal pri RLV, sicer pa že od leta 1959.

Leta 1980 se je zaposlil kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji in delal v njej do upokojitve.

Sodeloval je tudi udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV in priznanja za inovacijsko dejavnost.

Helena URANJEK,
upokojena 15. septembra

Rojena je bila 24. oktobra 1943 v Rimskih Toplicah.

Mati dveh otrok: leta 1965 rojenega Aleša in leta 1970 rojene Nataše.

Od 11. januarja 1972 je neprekinjeno delala v RLV. Zaposlila se je kot komercialna manipulantka – s končano poklicno šolo elektro stroke – v glavnem rudniškem skladišču, upokojena pa je bila kot knjigovodkinja osnovnih sredstev v gospodarskem sektorju rudniških skupnih služb.

Sodelovala je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Marijana KREMER,
upokojena 15. septembra

Rojena je bila 25. aprila 1942 v Celju. Mati dveh otrok: leta 1968 rojenega Borisa in leta 1969 rojenega Marka.

Od 1. oktobra 1974 je neprekinjeno delala v skupnih službah bivšega REK Velenje in RLV. Zaposlila se je kot administratorica – s končano poklicno trgovsko šolo – v skupnih službah bivšega REK Velenje, upokojena pa je bila kot likvidatorka računov v gospodarskem sektorju skupnih služb RLV.

Leta 1983 je ob delu končala šolanje za ekonomsko tehniko.

Sodelovala je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Leopold KREVZEL,
upokojen 19. septembra
Rodil se je 12. oktobra 1942 v Lokovici pri Velenju. Poročen z Ido, rojeno Gmajner. S prekinjivjo zaradi služenja vojaščine je vse od leta 1961 delal kot kvalificirani kopač v škalskem delu jame RLV.

Veliko je sodeloval tudi pri udarniški izgradnji Velenja in bil dolgo zelo aktiven tudi pri smučarskem skakalnem športu v Velenju ter v Težkoatletskem klubu in pri Rudarski godbi Velenje.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV in še več drugih priznanj, posebno športnih.

Terezija LESKOŠEK,
upokojena 30. septembra
Rojena je bila 27. julija 1941 v Grehotah pri Splitu.

Mati treh otrok: leta 1965 rojenega Roberta, leta 1966 rojene Romane in leta 1968 rojene Vlaste.

Od 16. julija 1962 je neprekinjeno delala pri RLV. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v EFE, upokojena pa je bila kot perica v HTZ.

Leta 1975 je opravila izpit za polkvalificiranega delavko pri proizvodnji elektrofilitrskih gradbenih materialov.

Veliko je sodelovala tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajena in dobitnica priznanja za vestno in vztrajno delo pri RLV.

R.B. – S.Z.

V SPOMIN

Cesta je spet terjala še eno človeško življenje. Zaradi prometne nesreče na Selu pri Velenju je preminil **Ahmed OKANOVIĆ**, delavec našega obrata Jame Pesje.

Rodil se je 12. septembra 1950 v Dubošnici pri Lukavcu v BiH. Že kmalu po koncu

čani osemletki pa je prišel delat v Slovenijo. Najprej je delal v Železarni Jesenice; od leta 1969 do leta 1972, ko je odšel k vojakom. Po odsluženju vojaščine leta 1975 pa se je kot nekvalificiran kopač zaposlil v RLV. Ob delu se je potem izobraževal in leta 1979 opravil izpit za kvalificiranega kopača.

V Velenju si je ustvaril tudi družino in se skupaj z njo veselil, ko so dobili novo stanovanje. Toda družinske sreče v njem, žal, ni užival dolgo. Pokopan je bil 20. avgusta v svojem domačem kraju.

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

V ponedeljek, 23. septembra, smo se na pokopališču na Paškem Kozjaku poslovili od **Ivana LOPANA**, delavca našega obrata Zračnja. Rodil se je 7. februarja 1954 na domačiji svojih staršev na Paškem Kozjaku, kjer je tudi odrasla.

Osnovno šolo je obiskoval v

Doliču. Ko jo je končal, je do odhoda k vojakom ostal doma in pomagal staršem na kmetiji.

V vojski je hudo zbolel in bil zato iz nje odpušen predčasno. V našem rudniku se je zaposlil kmalu potem, ko se je pozdravil. To je bilo 19. januarja 1976.

Pri delu v našem rudniku so ga vsi cenili, saj je bil tih, skromen in prizadeven delavec.

Tudi doma je bil zelo prizadeven. Poleg stare domačije si je postavil novo hišo. Vendar dvojno delo ga je hudo zdelovalo. Izčrpan zaradi službe in dela doma po strminah in bregovih nad grapami, ki brazdajo pobočja Paškega Kozjaka, je nazadnje izgubil voljo do življenja...

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

Branko LEDINEK

Šport, kultura, rekreacija

PREMALO SE DRUŽIMO!

Ni še tako dolgo, morda sta minili dve leti ali dobro leto dni, ko smo (upravičeno) zabavljali čez sindikat podjetja, češ da zna poskrbeti le za ozimnico in sindikalne izlete. Hoteli smo pač drugačen sindikat in ga tudi dobili: sindikat, ki je med svojimi novimi nalogami obdržal staro, skrb za ozimnico, skrb za sindikalne izlete pa je bolj ali manj zamrla. Toda časi so se medtem močno spremenili. Zabredli smo v vsesplošno krizo, in "mali

novoletni in prvomajski prazniki marsikaterim minejo kar doma.

S sodelavci se resda srečujemo pri delu, kjer pa ni ne pravi kraj ne čas, da bi potožili o svojih težavah, si olajšali dušo, se sprostiti.

Skratka, ljudje se dandanes premalo družimo in si zaupamo! Nemara tudi zato, ker se nam naše težave zdijo ali prevelike, da bi jih obešali še na tuja, že tako in tako obremenjena ramena, ali pa zanemarljive, ko slišimo za gorje katerega od naših znancev, sosedov. Pa tudi prevelike sreče in veselja si ne upamo pokazati, ker mislimo, da bi nam ju mo-

je bilo vseh skupaj, in sestavili štiri ekipe za tri turnirje: v malem nogometu, mini golfu in vlečenju vrvi.

Najboljši so potem dobili nagrade "za takojšnjo uporabo".

Pa naj povem še, kateri so bili najboljši, čeprav to niti ni tako pomembno!

V malem nogometu je zmagala prva ekipa remontnih delavcev, pred drugo ekipo remontnih delavcev ter vzdrževalci in delavci iz operativne priprave dela Elektro remonta. V mini golfu je žogico najbolje zadel s palico Mirko Šumah, vrv pa so najmočnejše in najbolj taktično vlekli remontni delavci, združeni v eno ekipo.

Nagradili so tudi najboljšega strelca pri malem nogometu. To je bil Boris Rednak, naslov najboljšega vratarja pri malem nogometu pa si je prislužil Mirko Brešar in naslov najboljšega igralca "v polju" Jože Obšteter.

To njihovo športno in družabno srečanje se je zavleklo še v noč. Na njem seveda ni manjkalo tudi jedače in pijače, smeha in šal ter bolj ali manj resnih pomenkov med posamezniki.

Niso pa to edini delavci v našem rudniku, ki se tako občasno zberejo in poveselejo med seboj. Še delavci drugih delov rudnika imajo takšna srečanja. Delavci tistih delov, ki jih še nimajo, pa bi gotovo storili prav, če bi razmislili, ali jih že iz razlogov, ki sem jih omenila, morebiti le ne bi začeli prirejati.

Diana Janežič

Zbrali so se ob Velenjskem jezeru in 50 jih je bilo vseh skupaj

ljudje" smo ostali tudi brez veselja, ki smo ga imeli pri takšnem ali drugačnem sindikalnem druženju s sodelavci, znanci, prijatelji.

Sploh denarja za marsikaj ni več. Ne za potovanja, ne za bolj ali manj nepotrebno zapravljanje po trgovinah, ne za praznovanje družinskih praznikov zunaj doma, ne za posedanje po gostilnah. Še

goče kdo zavidal.

Zakaj to razmišljanje?

K njemu so me spodbudili delavci iz Elektro remonta v našem obratu Jamski mehanizaciji, ko so v začetku preteklega meseca veselo in zabavno preživeli skupaj skoraj cel popoldan in večer. Letos celo že tretje leto zapored.

Zbrali so se ob Velenjskem jezeru, 50 jih

Teniški turnir članov društev inženirjev in tehnikov

Med spremljevalnimi prireditvami našega letošnjega praznovanja dneva rudarjev je bil tudi teniški turnir članov društev inženirjev in tehnikov, ki ga je organiziral DIT RLV – Društvo inženirjev in tehnikov RLV. Nanj je poleg članov drugih slovenskih DIT povabil tudi člane podobnih strokovnih združenj v tujini. Vendar zaradi negotovih razmer v Jugoslaviji so vabljeni iz Anglije, Nemčije, Francije in Avstrije svojo udeležbo na turnirju odpovedali. To tekmovanje je potekalo v soboto, 21. septembra, na teniških igriščih ob Velenjskem jezeru.

Najboljši med 32 tekmovalci na tem turnirju je bil Boštjan Aljaž iz RLV, saj je v finalu posameznikov z rezultatom 9 : 2 premagal Aleša Bergerja iz Rudnikov rjavega premoga Slovenije, Trbovlje, ki je tako bil drugi. Tretje mesto si je priigral veteran med teniški igralci rekrutivci Medan Uranič iz Geološkega zavoda Ljubljana, potem ko je z rezultatom 9 : 3 premagal Karla Čretnika iz RLV.

Udeleženci turnirja so se pomerili tudi v parih, določenih z žrebanjem. Na tem tekmovanju sta bila najboljša Dragan Petrovič iz Geološkega zavoda Ljubljana in Bojan Lajlar iz RLV, saj sta v boju za prvo mesto svoja nasprotnika, Aleša Žavbiya iz RLV in Jožeta Leskovarja iz Barlesa, Senovo, premagala z rezultatom 9 : 3.

Celotna organizacija tega turnirja je bila zelo dobra. Organizator je tudi s hrano, pijačo in glasbo poskrbel za dobro razpoloženje udeležencev turnirja in gledalcev. Za najboljše igralce na turnirju pa je pripravil lepe nagrade. Nagradjeni so bili tudi drugi igralci.

Za najbolj prizadevnega igralca so na turnirju razglasili Damjana Selana iz RLV in za najbolj

Razpored za delavsko rekreacijo RLV in posameznih obratov v njem v telovadnicah za sezono 1991/1992

DAN	TERMIN	TELOVADNICA	PANOGA	REKREACIJA ZA DELAVCE
PONEDELJEK	18.00 – 21.00	TVD PARTIZAN Škale	namizni tenis	RLV
TOREK	18.00 – 20.00	OŠ Pesje	odbojka	RLV – moški
	16.30 – 18.00	OŠ Šalek	rokomet	RLV
	18.00 – 20.00	OŠ Šalek	odbojka	RLV
SREDA	18.00 – 19.30	CSS Velenje	mali nogomet	RLV-veterani
	19.30 – 21.00	CSS Velenje	mali nogomet	RLV-člani
ČETRTEK	19.30 – 21.00	OŠ Gustava Šliha	rekreacija	RLV-ženske
	18.00 – 20.00	OŠ Pesje	odbojka	RLV-ženske
	19.00 – 21.00	OŠ bratov Mravljakov	košar.-odbojka	J. Preloge
PETEK	19.30 – 21.00	OŠ Antona Aškerca	košarka	Klasirnica
	19.00 – 20.30	OŠ Veljka Vlahovića	košarka	J. mehanizacija

Rekreacija v telovadnici OŠ Šalek se bo začela po novem letu, v drugih telovadnicah pa se je že.

Rekreator RLV Jože Grubelnik

Med teniškim turnirjem članov DIT 21. septembra

vročekrvnega Ivana Hrastnika iz ESO. Predvideno nagrado za najbolj športno obnašanje na turnirju pa je prejel urejevalec igrišč za turnir Hamdo Kurahović iz RLV. Po mnenju članov DIT RLV, ki so sodelovali pri organizaciji turnirja, so se namreč v bojih na turnirju vsi udeleženci enako pošteno obnašali in zato med njimi ni bilo mogoče določiti upravičenca do te nagrade. Hamdo Kurahović pa da je svoje delo res zgledno opravljal.

Zanimivost, povezana s to prireditvijo je tudi, da so se tekmovalci in gledalci popoldne po njej lahko pomerili med seboj v metanju pika-da, in najbolje se je pri tem odrezal Marjan Hudej iz RLV. Sicer pa so udeleženci tega turnirja imeli tudi družabno srečanje. In prav je, da so ga imeli. Člani slovenskih DIT se namreč na splošno med seboj ne srečujejo pogosto. To morebiti izvira tudi iz tega, da so slovenska društva inženirjev in tehnikov po dejavnosti zelo različna. Med najbolj dejavnimi pa so gotovo člani DIT RLV in zato ne bo odveč, če za sklep tega zapisa naredim povzetek tega, kar mi je ob koncu tega turnirja o dejavnosti DIT RLV povedal njegov predsednik magister rudarstva Evgen Dervarič.

Društvo inženirjev in tehnikov RLV je bilo ustanovljeno leta 1958 in ima zdaj okoli 300 članov. Odkar obstaja, pa ni bilo nikoli tako dejavno in dobro organizirano, kot je zadnja tri leta. Predvsem se to nanaša na strokovna in družabna srečanja članov društva. Saj vsako leto v društvu pripravijo osem strokovnih predavanj. Poleg tega se člani društva udeležujejo društvenih ekskurzij, strokovnih posvetov s člani drugih podobnih strokovnih združenj v Sloveniji in tujini itd.

DIT RLV skrbi tudi za družabno in športno življenje svojih članov, saj v njem menijo, da so tovrstna druženja zelo pomembna, sploh v teh kriznih časih. Dobivajo se vsak četrtek v Lukovi vili v Velenju, ki so jo pred leti ob pomoči RLV obnovili in preuredili prav za svoje društvene potrebe. Na teh četrtkovih srečanjih se marsikaj pogovorijo, igrajo šah, karte, biljard, praznujejo svoje rojstne dneve in druge praznike, ki jim kaj pomenijo.

DIT RLV prireja tudi večja športna tekmovanja in eno takšnih je bil ta teniški turnir. Lani je tak turnir priredil prvič in le za člane DIT RLV, potem pa so v društvu sklenili, da bodo v pri-

hodnje vsako leto priredili takšen turnir v okviru praznovanja dneva rudarjev, in to za širši krog udeležencev.

Diana Janežič

Balinanje

Velenjski balinarji se tudi letos niso izneverili tradiciji, po kateri praznovanje dneva rudarjev počastijo s turnirjem v balinanju. Pripravili so ga v nedeljo dopoldne, 22. septembra, na balinišču ob velenjskih kopališčih. Vabilu na to letošnjo praznično športno prireditev pa se je odzvalo trinajst slovenskih balinarskih klubov, in sončno nedeljsko dopoldne, kakršno je bilo 22. septembra, so udeleženci turnirja preživeli med napetim lučanjem krogelj.

Na koncu turnirja se je pokazalo, da so bili na njem najboljši tekmovalci iz balinarskega kluba Oljka v Škofijah na Primorskem. Kajti v finalu so s 13 : 4 premagali prvo ekipo balinarjev iz našega rudnika. Ekipa RLV I je tako bila druga, na tretje mesto pa so se uvrstili balinarji iz velenjskega društva upokojencev, ki so s 13 : 5 premagali idrijske balinarje.

Uvrstitev drugih ekip

5. Vegrad, 6. Antena, Portorož, 7. Primskovo, Kranj, 8. Balinarski klub Velenje, 9. Trebeliško, 10. RLV II, 11. RŽS Idrija, 12. Šampion '85, Rogaška Slatina, 13. Šaleška območna balinarska zveza.

Diana Janežič

ALI STE VEDELI...

- da ustnice pokajo neslišno?
- da zlate žile ni treba prijaviti davkarji?
- da je v vinu več alkohola kot resnice?

Jezik je pokvarjen, ker ga uporabljamo vsi.

S. Šimič

Cvetoče obale imajo samo mirne reke.
Anonim

Beda ne izziva zavisti.
Ameriški pregovor

ZAHVALA

Hvala Sindikatu RLV in sodelavcem v Jammerstvu RLV za darovano cvetje in izraze sožalja ob smrti mojega očeta Martina Rajterja.

Tini Rajter

PRODAM

računalnik COMMODORE 64, kasetar in dve igralni palici - vse skupaj za 10.000 tolarjev. Informacije: (063) 853-868, popoldne

Preživeli so sončno nedeljsko dopoldne med napetim lučanjem krogelj

Naše letošnje delavske športne igre

RAZPIS TEKMOVANJA V ODBOJKI

Tekmovanje ligaških ekip

1. kolo – 5. novembra

Skupne službe	: Zračenje	ob 16.30
J. Preloge	: HTZ	ob 17.00
J. mehanizacija	: Klasirnica	ob 17.30
Priprave	: J. Škale	ob 18.00

2. kolo – 12. novembra

Zračenje	: J. Škale	ob 16.30
Klasirnica	: Priprave	ob 17.00
HTZ	: J. mehanizacija	ob 17.30
Skupne službe	: J. Preloge	ob 18.00

3. kolo – 19. novembra

J. Preloge	: Zračenje	ob 16.30
J. mehanizacija	: Skupne službe	ob 17.00
Priprave	: HTZ	ob 17.30
J. Škale	: Klasirnica	ob 18.00

4. kolo – 26. novembra

Zračenje	: Klasirnica	ob 16.30
HTZ	: J. Škale	ob 17.00
Skupne službe	: Priprave	ob 17.30
J. Preloge	: J. mehanizacija	ob 18.00

5. kolo – 3. decembra

J. mehanizacija	: Zračenje	ob 16.30
Priprave	: J. Preloge	ob 17.00
J. Škale	: Skupne službe	ob 17.30
Klasirnica	: HTZ	ob 18.00

6. kolo – 10. decembra

Zračenje	: HTZ	ob 16.30
Skupne službe	: Klasirnica	ob 17.00
J. Preloge	: J. Škale	ob 17.30
J. mehanizacija	: Priprave	ob 18.00

7. kolo – 17. decembra

Priprave	: Zračenje	ob 16.30
J. Škale	: J. mehanizacija	ob 17.00
Klasirnica	: J. Preloge	ob 17.30
HTZ	: Skupne službe	ob 18.00

Celotno tekmovanje bo potekalo v telovadnici Osnovne šole Šalek. Tekmovanje izvenligaških ekip bo takoj po končanem tekmovanju ligaških ekip, potekalo pa bo po sistemu na izpadanje.

Rekreator RLV Jože Grubelnik

ČLAN KARATE KLUBA VELENJE OSMI NA SVETU

V začetku septembra je bilo v mehiškem glavnem mestu Mexico svetovno prvenstvo v karateju. Udeležilo se ga je 183 karateistov iz 43 držav. Pri njem je prvič kot samostojna državna reprezentanca sodelovala tudi slovenska, in med njenimi člani sta bila tudi dva člana Karate kluba Velenje, in sicer Petar Pejgunović in Ahmet Čehović.

Barve Slovenije in svojega kluba sta oba Velenjčana zastopala odlično: Petar Pejgunović je bil osmi, Ahmet Čehović pa 29.

V ekipnih bojih pa so se sploh vsi slovenski tekmovalci dobro odrezali – priborili so si 9. mesto.

Tokrat osmo mesto Pejgunovića je izreden uspeh tega, tudi sicer zelo uspešnega karateista. Lani je namreč postal nosilec črnega pasu – 3. dan. Poleg tega je eden najboljših slovenskih trenerjev karateja in že tri leta sploh najboljši slovenski karateist.

Petar je zaposlen v obratu našega rudnika Klasirnici. V našem obratu Pripravah pa dela njegov brat Mijo, ki je tudi odličen karateist in član KK Velenje, a se svetovnega prvenstva v Mehiki ni mogel udeležiti zaradi skromnih finančnih možnosti KK Velenje.

Dušan Borovnik

OPOMBA – Pri ekipnih bojih je uspešno sodeloval tudi Zoran Rodić iz Karate kluba Šoštanj.

D.J.

PESMI SO KOT MOSTOVI

V moškem pevskem zboru KAJUH Velenje smo sklenili, da se oglasimo v vašem glasilu Rudarju. Saj v našem zboru smo pevci večinoma upokojeni ali še aktivni delavci RLV. Poleg tega nam RLV tudi denarno pomaga. Zato torej ta članek v vašem glasilu, o našem nedavnem potovanju po delu Nemčije.

Naš rojak Oto Vidic že prek dvajset let živi in dela v Nemčiji. S petjem sodeluje tudi v mešanem pevskem zboru kraja, v katerem živi. Poleg tega igra na harmoniko. Lani ob praznovanju 70-letnice našega zbora pa je na njegovo pobudo zbor, v katerem poje, obiskal Velenje in naš zbor. V dvorani Glasbene šole Velenje smo imeli z njim skupni koncert, na našo in njegovo žalost pa slabo obiskan. Vendar to naše srečanje ni bilo zaman. Dogovorili smo se, da bomo pevcem iz Nemčije obisk vrnili, in smo ga tudi vrnili. Letos. To je bilo za nas veliko potovanje. Polno pričakovanj. Pa tudi zavesti odgovornosti, da na njem na neki način predstavljamo Slovenijo, Velenje in tudi vaš kolektiv, ker je pokrovitelj našega zbora.

Oto Vidic je po nemško natančno pripravil načrt tega našega gostovanja po Nemčiji, s plakati in koncertnimi listi. Na njih je bil še naš stari slovenski grb, le da brez zvezde. Oto je s preroškim nasmehom naznanil, da je kaj kmalu tudi uradno ne bomo imeli več. Našemu gostovanju po Nemčiji so nadeli ime PESMI SO KOT MOSTOVI. To nam je bilo všeč.

Na pot smo se odpravili 6. junija in se tako morali odpovedati sodelovanju na medobčinski reviji pevskih zborov odraslih v Celju, do katerega smo si pravico pridobili na občinski pevski reviji v Velenju. Na avtobusni postaji nas je za potovanje po Nemčiji – zvečer 6. junija je bilo to in tako v četrtke – čakal Kompasov nadstropni avtobus. Večina od nas se še ni peljala s takšnim vozilom. Zato je za nas to bilo že prvo doživetje. Z nami, skupno devetindvajsetimi pevci, so bile tudi naše žene. Kot predstavnik naše

občine pa je šel z nami sekretar velenjskega občinskega sekretariata za družbene dejavnosti magister Slavko Hozjan in poleg njega še kot predstavnik našega pokrovitelja RLV častni predsednik upravnega odbora našega zbora magister Franc Avberšek.

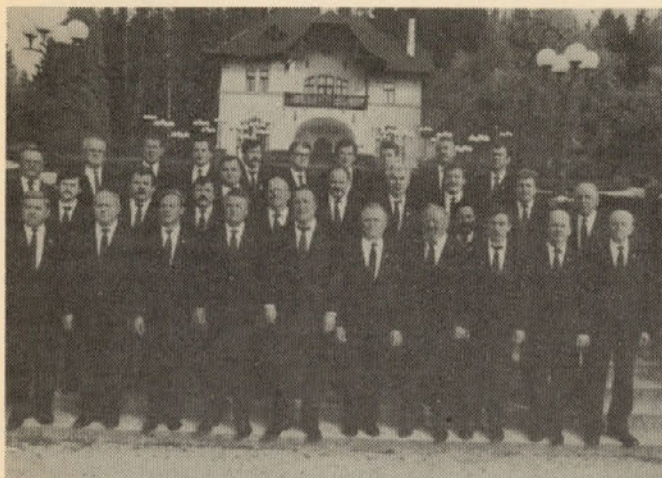
Vsem, kolikor nas je bilo v avtobusu, že znana pot do mejnega prehoda Vič nam je hitro minila. Enako so nam minile tudi formalnosti na meji. In tako smo že bili v Avstriji. Mislili smo, da potujemo na zračni blazini, tako lepa in gladka je v primerjavi z našimi bila cesta, po kateri smo se peljali. Za razgledovanje iz avtobusa po krajih ob naši poti skozi Avstrijo pa nas je prikrajšala noč. Večina se nas je zaradi te okoliščine prepustila prijetnemu dreemu. Tisti redki budni pa so občudovali dolge razsvetljene predore, skozi katere smo se peljali. Naš voznik je poskrbel tudi za odmor pri nekem motelu.

Na avstrijsko-nemški meji smo carinike videli le od daleč. Vse potrebno za našo nadaljnjo pot je uredil naš voznik. Kljub temu, da ne zna govoriti nemško.

Še eno počivališče smo imeli v Nemčiji, preden se je v petek, 7. junija, začelo svitati. Po našem potovalnem načrtu smo se peljali še mimo Münchna, in že smo bili na cilju naše poti, v mestecu Kisslegg. To mesto je v okraju Allgäu, delu južnonemške pokrajine Baden-Württemberg. V tem mestecu je po nas prišel naš rojak Oto in nas popeljal na svoj dom, kjer so nam postregli z zajtrkom. Zanj so poskrbeli pevke in pevci zbora, katerega član je tudi Oto.

Nič kaj utrujenim in dobro razpoloženim nam je kar godilo, ko so se pevke gostiteljice trudile, da bi nam čimbolj ustregle. Res, bile so zelo pozorne do nas. Tudi pri sporazumevanju smo prebrdili vse ovire. Tako se je potrdila stara resnica, da se pevci med sabo povsod razumejo.

Oto je bil medtem že ves na trnih, saj se je želel držati pripravljenega urnika. "Ne smemo zamujati dogovorjenih terminov, ker Nemci tega niso navajeni," je vseskozi poudarjal. Nam, nenavajenim na nemško točnost, se je zdelo to kar smešno. Kajti deset mi-

Moški pevski zbor Kajuh lani konec aprila, ob praznovanju 70-letnice zbora, pod Vilo Herberstein v Velenju

nut gor ali dol pri kakšnem terminu je za nas čisto normalno. Vendar Ota je bilo treba ubogati in tako smo potem kmalu imeli sprejem na krajevnem upravnem sedežu, v Novem gradu, kakor se v prevodu imenuje dvorec, v katerem ga imajo. Tam nas je nagovoril in pozdravil predstavnik krajevnega upravnega in nam pri tem orisal zgodovino njihovega kraja. Prevajalec pri tem sprejemu je bil seveda — kdo drug neki kot prijatelj Oto. Dvorec, v katerem je upravni sedež Kisslegga z okolico, je baročen, zgrajen v letih 1721 — 1727. V njem je tudi muzej, v katerem hranijo glasbene instrumente, stare tudi do 250 let. V tem muzeju pa so še druge muzealije. Že sama vhodna vrata so v tem muzeju starina, vredna občudovanja. Enako tudi baročna kapela v sklopu dvorca, zgrajena v letih 1734 — 1738. V njej smo se predstavniku krajevnega upravnega tudi zahvalili za naš sprejem in dvorcu, kot pevci znamo, s pesmijo, ki smo jo zapeli na galeriji v tem čudovitem prostoru. Predstavnik krajevnega upravnega je to našo zahvalo sprejel z vidnim navdušenjem. Prav tako tudi knjigo, s katero ga je obdaril predstavnik občine Velenje med nami magister Hozjan. Dlje pa se v tem dvorcu že nismo mogli zadrževati. Oto nas je že spet priganjal, češ da nas že čakajo na drugem koncu mesta. In ko smo potem že bili na poti tja, k ogledu mestne cerkve, nam je naš vodnik spotoma povedal, da so v tem delu Nemčije samo katoliške cerkve in da denar za svoje zdrževanje in dejavnost dobivajo od davkov na plače in, kot pri nas, s pri-

spevki vernikov.

Pred mestno cerkvijo nas je pričakala simpatična starejša gospa, stalna vodnica za skupine, ki si pridejo ogledovat to mestno znamenitost Kisslegga.

V tem cerkvenem hramu so znameniti zelo stari oltarji, na galeriji v njej pa podobe svetnikov v naravni velikosti, narejene iz pravega srebra in okrašene z dragimi kamni. To so, kot smo zvedeli, darila kraljevskih in cesarskih mogotcev cerkvi iz časa njenega nastajanja in procvita, izdelana vsa ročno in pri znamenitih umetnikih.

V mestni cerkvi Kisslegga bi se še zadrževali, če nam zopet ne bi bil za vratom Oto s priganjanjem na pot z našim avtobusom proti kraju Krumbach, kjer črpajo in polnijo mineralno vodo. Toda, glej ga šmenta! Pripeljali smo se tam do tistega podvoza, in zamislite si: naša cestna ladja ni šla skozi, ker je bila previsoka. Malo previsoka, na naše veselje in jezo našega vodnika. Ni manjkalo šaljivih zbadljivk na račun "njihovega tunelčka in našega velebusa". Po daljši poti smo se potlej le pripeljali do cilja. Tam nam je direktor tovarne, ki črpa in polni mineralno vodo, razkazal stroje in naprave v njej in razložil, kako delujejo.

V tej tovarni izdelujejo tudi sadne sokove, s skupnim imenom Kisslegger, kakor se imenuje tudi ta tovarna.

Z izdelki Kisslegger zalagajo skoraj celo južnonemško tržišče.

Direktor tovarne Kisslegger se je s ponosom pohvalil tudi, da je njihova tovarna edina v tem delu Nemčije, v kateri imajo delavci plačan čas od-

mora za malico. Drugje imajo bojda polurni odmor zanj od bit od delovnega časa.

V tej tovarni smo bili tudi pogosteni, in to z znamenitimi belimi bavarskimi klobasami in izdelki Kisslegger. A roko na srce, naše "kranjske" so veliko boljše kot bele "bavarske"!

V tovarni Kisslegger so nas obdarili tudi s svojimi reklamnimi kapami in "kuliji", njen direktor pa je od nas dobil buteljko našega dobrega vina in steklenico "radenske", z našo pripombo, da mora piti eno in drugo posebej, ker je škoda mešati vino z vodo. Tudi pri njih namreč veliko pijejo "špricarje".

O direktorju tovarne Kisslegger pa naj povem, da tudi on poje v zboru, čigar gostje smo bili v Kissleggu, in da smo mu tudi zapeli ob slovesu od njega.

Nadalje nas je po programu čakala vožnja v Ulm, na ogled zanimivosti v tem znamenitem mestu, zlasti po katedrali v njem, in na nakupovanje, kolikor bi kdo hotel in imel za to prostega časa. Vmes, med vožnjo v Ulm, pa smo se ustavili v Wiblingenu, kjer je samostan z zelo znano knjižnico. Čisti barok, s starimi knjigami in rokopisi ter baročno dvorano, dolgo 23 in široko 11 metrov, je to. Vsa knjižnica je tudi poslikana s freskami in obložena s tapiserijami. Povedali so nam, da je vse to neprecenljive vrednosti.

Ulm pa je tudi izrazito trgovinsko mesto, za nakupe vseh vrst blaga, kot Gorica ali Trst.

V Ulmu lahko kupiš vse, kar se da dobiti za majhen ali velik denar; odvisno pač od tega, kaj želiš dobiti, kakšne kvalitete in pri kako uglednem prodajalcu. Za nas pa je bilo pravo doživetje v tem mestu ogled katedrale. Tako velike in razkošne cerkve še nismo videli. Ima več velikih ladij, kar je zaradi njene velikosti tudi razumljivo. A za nas, pevce, je bil vrhunec vsega, ko smo lahko zapeli v tej ogromni arhitekturni mojstrovini. Takšnega akustičnega prostora dotlej še nismo skusili. Petje v takšnem poslopju je res pravi užitek. Škoda, da nas je zopet priganjal urnik. Pa še to! Stolp te katedrale je najvišji cerkveni stolp na svetu, saj sega kar 160 metrov visoko.

Po odhodu iz Ulma se nas je

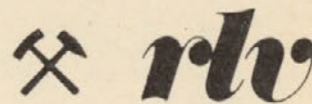
lotevala že utrujenost. To smo tudi pričakovali. Kajti cela noč v avtobusu in dan, nasičen z ogledovanji, sta naredila svoje.

Ob prihodu nazaj v Kisslegg smo se, znova po načrtu, razkropili po domov pevcem, katerih gostje smo bili že jutraj. Prej pa smo še vsi skupaj zapeli Zdravljico.

Pri naših gostiteljih smo pod noč večerjali, po večerji pa še malo pokramljali z njimi. Jaz, na primer, sem si pri tem veliko pomagal z rokami in se tako po celem dnevu naporov še dodatno utrudil. Potem pa je bila pred nami odrešitev: nočni počitek.

Naprej prihodnjič!

Dominik Češek,
predsednik Upravnega odbora MOPZ Kajuh

Iztegni črno dlan ...

glej,
kako se ti iskri
v razklanem žulju
rdeča kri.

V globini rudariš,
da zemlja ječi,
s črvom krt
pred teboj beži.

Poznaš tišino kamna,
solza bela,
kot galeb
na obrazu
sled strahu
polzi.

Kaj bo jutri,
boš v roki kramp držal
ali se s puško
za Slovenijo
bojeval?

Vidim, da si stisnil pesti,
kot jih le rudar drži,
ostal boš upornik,
na zemlji in pod njo.

NI ME VEČ STRAH,
TI ZREŠ V NEBO!

Milojka MOHOR

KAKO PROIZVAJAMO?

Proizvodnja premoga v našem rudniku v septembru v primerjavi s predvideno v osnovnem, letnem načrtu in v primerjavi s predvideno v mesečnem načrtu:

Jama Preloge	122 310 ton	(104,99 %, 99,04 %)
Jama Pesje	103 020 ton	(103,07 %, 115,36 %)
Jama Škale	68 870 ton	(116,53 %, 120,82 %)
Priprave	16 600 ton	(103,75 %, 109,21 %)
Skupaj RLV	310 800 ton	(106,60 %, 109,05 %)

V septembru smo imeli 19 delovnih dni.

Proizvodni načrt za oktober

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz osnovnega načrta!)

Jama Preloge	138 600 ton 6 300 t/dan	(139 600) (6 648)
Jama Pesje	99 000 ton 4 500 t/dan	(94 700) (4 510)
Jama Škale	55 000 ton 2 500 t/dan	(58 650) (2 793)
Priprave	17 600 ton 800 t/dan	(16 800) (800)
Skupaj RLV	310 200 ton 14 100 t/dan	(309 750) (14 751)

Za oktober smo načrtovali 22 delovnih dni — ob prostih vseh sobotah in prostem neplačanem dnevu četrtku, 31. oktobra.

V obdobju januar — september 1991 smo v RLV pridobili 2 850 100 ton premoga ali 101,77 % glede na osnovni načrt.

Proizvodni sektor Skupnih služb RLV,
Oddelek za tehnične plane in analize

Z oktobrske, 12. redne seje izvršilnega odbora za gospodarjenje

Ta odbor delavskega sveta RLV je imel svojo redno sejo v tekočem mesecu, dvanajsto po vrsti, v ponedeljek zjutraj, 7. oktobra. Njen dnevni red je bil običajen: po pregledu uresničevanja sklepov prejšnje redne seje — odbor je ugotovil, da so bili vsi uresničeni — še razprava o gradivu za redne seje obratnih delavskih

svetov v tekočem mesecu. Ta razprava je zajemala obravnavo in sprejem poročila o uresničevanju rudniškega delovnega načrta za september ter predloga rudniškega delovnega načrta za oktober. Oba tadva delovna dokumenta je obrazložil glavni inženir proizvodnje Ivan Čuljak in pri tem poudaril, da je proizvod-

nja v septembru potekala po načrtu in da bo predvidoma tudi v oktobru tako.

Podatke o proizvodnji v septembru in proizvodnem načrtu za oktober lahko preberete v prejšnji informaciji (Kako proizvajamo?).

V nadaljnjem delu seje je direktor RLV mag. Franc Avberšek obrazložil energetske situacije Slovenije. O njej je dejal, da še vedno ni jasna.

Nasprotno, da jo je še dodatno zameglila tako imenovana energetska osamosvojitev Slovenije, do katere je prišlo zaradi vojne na Hrvaškem.

V Sloveniji sedaj sami zase proizvajamo električno energijo, naš rudnik pa da se mora tudi sam znajti na tržišču. To pa nam po besedah direktorja kar uspeva. Likvidnostna situacija rudnika, položaj njegove plačilne sposobnosti, se je bojda izboljšala, pa čeprav naj bi še do sredine oktobra imeli blokiran žiro račun. Tako

smo nekoliko lažje poslovali. Omogočila pa nam je to okoliščina, da je za september bila nemška marka pri dogovorjeni ceni našega premoga za energetiko 5,5 marke/GJ vrednotena 18 dinarjev.

Tudi prikazano izgubo ob koncu letošnjega prvega polletja v znesku 90 milijonov dinarjev smo konec avgusta zmanjšali na 68 milijonov dinarjev. Kljub taki, dokaj ugodni sliki poslovanja pa direktor mag. Avberšek apelira na vse v podjetju, da stremimo k zmanjševanju poslovnih stroškov še naprej. Temu pozivu se je pridružil tudi tehnični vodja rudnika mag. Franc Žerdin, in sicer z opozorilom, da je zaradi vojne na Hrvaškem že ovirana preskrba z nekaterimi materiali za delo v jami (les, razstrelivo, vžigalniki) in da je zato z njimi trega gospodarno ravnati.

Diana Janežič

Obvestilo Ljubljanske banke — Splošne banke Velenje, d.d.

PRIPIS OBRESTI PRI TEKOČIH RAČUNIH

Z mesečnim obračunom in pripisom obresti zagotavljamo imetnikom tekočih računov boljši pregled nad poslovanjem s sredstvi na njih, s tem pa tudi možnost za racionalnejše ravnanje z denarjem.

O znesku pripisanih obresti seznanimo imetnike tekočih računov s prvim rednim izpiskom v mesecu. V njem posebej navedemo obresti za pozitivno stanje in obresti za dovoljeno in nedovoljeno negativno stanje sredstev na tekočem računu. Ob koncu meseca pa izvršimo kompenzacijo med obrestmi za pozitivno in negativno stanje sredstev na tekočem računu. Za tako dobljeni znesek obresti se potem, na koncu meseca, poveča ali zmanjša stanje sredstev na tekočem računu.

Čeke, ki prispejo za vnovčenje po končanem mesečnem obračunu, z ustrezno valuto upoštevamo pri obračunu in pripisu v naslednjem mesecu.

Imetnike tekočih računov, ki izrabljajo limit, dovoljeno prekoračitev stanja sredstev na tekočem računu, posebej opozarjamo, da naj limita ne izrabijo v celoti, oziroma da morajo zadnji dan v mesecu zagotoviti sredstva za pokritje negativnih obresti iz izrabljanja limita, saj sicer se jim lahko zgodi, da bodo po pripisu obresti imeli stanje sredstev na tekočem računu negativno zaradi pripisa obračunanih negativnih obresti.

Za vse z nedovoljenim negativnim stanjem sredstev na tekočem računu so uvedene večje ali manjše sankcije, odvisno pač od velikosti nedovoljenega negativnega stanja sredstev na tekočem računu.

Za lažjo predstavbo teh sankcij navajamo tale primer:

mesec	štev. dni	prekoračitev sredstev na TR	letna obrestna mera v procent.	znesek neg. obresti
sept. '91	30	5.000,00	234,84	522,14

Če bi bil tekoči račun ves mesec september 1991 "v minusu" za 5.000,00, bi torej 30. 9. 1991 bile negativne obresti obračunane v znesku 552,10.

Srečno!

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Organ pri glasilu: Odbor za informiranje, predsednik Jože Hace

Odgovorni urednik: Diana Janežič

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

Telefon: (063) 853-312, interna številka 1815

Izdelava fotografij: Ivan Pungartnik, Jamomerstvo RLV

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)

Naklada in izdajanje: 4 200 izvodov enkrat na mesec